

รายงานการวิจัยเรื่อง

ความต้องการด้านการเรียนภาษาอังกฤษ
และการประเมินผลการเรียนการสอน
เพื่อการพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษเชิงเทคนิค
ที่มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

.....
.....
.....

หัวหน้าโครงการ

ผู้ร่วมวิจัย

ภัทริยา วิสัยจร

อรุณี วิริยะจิตรา

มณฑา จาญพจน์

สนธิดา เกษุรวงศ์

กิตติกรรมประกาศ

คณะผู้วิจัยขอขอบคุณคณาจารย์และนักศึกษา คณะเกษตรศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ และคณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ที่ให้ความร่วมมืออย่างดียิ่งในการให้ข้อมูล และขอขอบคุณสำนักงานที่จัดสรรงบประมาณสนับสนุนงานวิจัยนี้

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์และรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับความจำเป็นและความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยอุบลราชธานี เพื่อนำมาใช้ในการปรับปรุงหลักสูตรภาษาอังกฤษที่เปิดสอนในมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

ประชากรในการวิจัยแบ่งเป็นสี่กลุ่ม กลุ่มแรกได้แก่นักศึกษาชั้นปีที่สองซึ่งถือว่าเป็นกลุ่มที่กำลังเรียนวิชาบังคับภาษาอังกฤษ กลุ่มที่สองได้แก่นักศึกษาชั้นปีที่สี่ซึ่งถือว่าเป็นกลุ่มที่กำลังเรียนวิชาเอกตามสาขาวิชาของตน เพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับความจำเป็นซึ่งอาจเป็นเพียงความจำเป็นส่วนตัว (personal needs/wants) กลุ่มที่สามได้แก่ อาจารย์สอนวิชาเอกของแต่ละสาขาวิชา เพื่อรวบรวมข้อมูลจำเพาะเกี่ยวกับความจำเป็นด้านการศึกษา (academic needs) และกลุ่มที่สี่ได้แก่ นักศึกษาที่เรียนจบจากมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีที่กำลังประกอบอาชีพตามสาขาวิชาที่เรียนมา เพื่อรวบรวมข้อมูล จำเพาะ เกี่ยวกับความจำเป็นด้านการอาชีพ (occupational needs) เพื่อนำมาเปรียบเทียบกับข้อมูลเกี่ยวกับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษที่มีหลังจากเรียนวิชาบังคับภาษาอังกฤษแล้ว หรือความสามารถที่มีในปัจจุบันอันจะทำให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับความขาด (lack) ซึ่งจะนำมาใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงหลักสูตร

เครื่องมือวิจัยเป็นแบบสอบถามสี่ฉบับ แต่ละฉบับประกอบด้วยตอนที่หนึ่ง ซึ่งเป็นข้อมูลส่วนตัวเหมือนกันทั้งสามฉบับ และตอนที่สอง ซึ่งมีบางส่วนที่เหมือนกัน และบางส่วนต่างกันไปตามลักษณะของข้อมูลที่แต่ละกลุ่มจะให้ได้ ข้อมูลได้รับการนำมาหาค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ และค่าความสัมพันธ์ของตัวแปรด้วย t-test

ผลการวิเคราะห์พบว่า

1. ระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษที่มีในปัจจุบันโดยรวมนั้นต่ำกว่าระดับความสามารถที่ควรมีในทุกทักษะ แต่สำหรับความสามารถทางภาษาที่มีในการเรียนวิชานั้น ทักษะการอ่านดีกว่าทักษะอื่น แม้ยังไม่เพียงพอก็ตาม ส่วนความสามารถทางภาษาที่มีในการทำงานนั้น พบว่าทักษะการอ่านนั้นดีกว่าทักษะอื่นๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ทักษะการอ่านตำราและคู่มือปฏิบัติงานนั้นเพียงพอในการทำงานแล้ว
2. ระดับคะแนนที่ได้รับจากวิชาบังคับภาษาอังกฤษไม่มีผลต่อทัศนคติเกี่ยวกับประโยชน์ของวิชาบังคับภาษาอังกฤษและความเห็นเกี่ยวกับการให้วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาบังคับ กลุ่มตัวอย่างทุกกลุ่มเห็นว่าวิชาภาษาอังกฤษสำคัญและมีประโยชน์ ควรจัดให้เป็นวิชาบังคับ
3. ความต้องการเกี่ยวกับวิชาภาษาอังกฤษ กลุ่มประชากรส่วนใหญ่ยังคงเห็นว่าการกำหนดรายวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาบังคับในหลักสูตรในชั้นปีที่กำหนดอยู่เดิม และการกำหนดชั่วโมงเรียน ตามที่ทำอยู่นั้นเหมาะสมแล้ว ควรกำหนดขนาดของกลุ่มไม่ให้เกิน 30 คน ควรจัดการเรียนการสอนให้มีทั้งในและนอกห้องเรียนและกิจกรรมการเรียนควรเน้นกิจกรรมกลุ่มเล็ก เนื้อหาวิชาควรเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันหรือวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีในชีวิตประจำวัน

การปรับเปลี่ยนทำได้ในสองระดับคือ ระดับนโยบายภายในของมหาวิทยาลัยที่จะส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการฝึกให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเองมากขึ้น โดยกำหนดให้ชัดเจนในหลักสูตร และให้นักศึกษาสามารถเลือกเรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาเลือกเสริมมากขึ้นด้วย ส่วนในระดับสถาบันภาษาและวัฒนธรรมซึ่งเป็นผู้จัด

สอนวิชาภาษาอังกฤษทั้งหมด ให้เน้นการเสริมสร้างความสามารถในการเรียนรู้ด้วยตัวเอง การจัดรายวิชาเลือก
เพิ่มขึ้น และการจัดทำชุดการเรียนรู้ด้วยตัวเองให้สามารถสนองความต้องการของนักศึกษาได้

Abstract

Research Project

on

The English Language Needs Survey and the Technical English Program Evaluation at Ubon Ratchathani University

This research project is designed to analyze learners' needs and desires in learning the English language at Ubon Ratchathani University. The principal aim is to use the findings to help develop the English language program at the University.

The population is divided into four groups, including Agriculture, Engineering, Pharmacy, and Science students and lecturers as well as graduates now working. The first is the second year students currently taking English courses. The second is the fourth year students taking courses in their major area. The purpose of researching groups one and two is to collect data concerning needs which may merely be personal needs or wants. The third group is the lecturers teaching at the Faculties of Agriculture, Engineering, Science, and Pharmacy, in which the purpose is to collect data concerning academic needs. The fourth group is graduates from Ubon Ratchathani University who are working, in which the purpose is to collect data concerning occupational needs. This will be compared with data concerning present ability in the English Language use maintained after finishing the compulsory English language courses. This will identify the English language deficiencies which can guide development of the curriculum.

The research instrument includes four questionnaires. Part one of each questionnaire is similar in content. Part two of the questionnaire has questions which are partly similar and partly different, depending on data needed from different target groups. The findings were analyzed using the mean scores, percentile ranking, and t-test covariance.

The findings are as follows:

1. There are short-fallings in the learners' present English language abilities. As for the English language ability required in learning their major courses, the reading skills, though not sufficient, are better than other skills. In the work place, the reading skills are better than other skills, especially in reading texts and working manuals.

2. Grades learners obtained from compulsory English courses have no direct effect on attitudes of benefits gained from taking English courses as compulsory. All sample groups agreed that English courses are necessary and beneficial and should be offered as compulsory.
3. As for wants in English language learning, most sample groups agreed that (i) the study plan and class time as designed in the curriculum is appropriate; (ii) the class size should not exceed 30; (iii) the teaching and learning approach should incorporate self-directed learning into classroom teaching; (iv) classroom activities should involve small group work; and (v) course contents should focus on everyday life or science and technology in every day life.

The program development can be done at two levels. The University may 1) promote incorporation of self- directed learning into the curriculum, and 2) encourage learners to take more English elective courses as policy. The Institute of Language and Culture , which is directly responsible for the program, may implement the approach by incorporating learner training approaches into the classroom teaching. They may also construct self-directed learning packages and offer more elective courses to respond to learners' needs and wants.

สารบัญ

หน้า

กิตติกรรมประกาศ

บทคัดย่อ

รายการภาพและตาราง

บทที่ 1	บทนำ	1
บทที่ 2	การสำรวจแนวคิดและเอกสารทางวิชาการที่เกี่ยวข้อง	4
บทที่ 3	วิธีดำเนินการวิจัย	19
บทที่ 4	การวิเคราะห์ข้อมูล	22
บทที่ 5	ข้อสรุปและข้อเสนอแนะ	37
บรรณานุกรม		42
ภาคผนวก ก.	แบบสอบถามสำหรับนักศึกษาชั้นปีที่สอง	46
ภาคผนวก ข.	แบบสอบถามสำหรับนักศึกษาชั้นปีที่สี่	50
ภาคผนวก ค.	แบบสอบถามสำหรับนักศึกษาที่จบการศึกษาและทำงานแล้ว	57
ภาคผนวก ง.	แบบสอบถามสำหรับอาจารย์ผู้สอนวิชาเอก	63

ภาพและตาราง

		หน้า
รูปที่ 2.1	The Tree of ESP	7
ตารางที่ 1.1	หลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยอุบลราชธานี 2534	1
ตารางที่ 3.1	ประชากรกลุ่มนักศึกษา	19
ตารางที่ 3.2	ประชากรกลุ่มผู้ทำงาน	20
ตารางที่ 3.3	ประชากรกลุ่มผู้สอน	20
ตารางที่ 4.1	ระดับความสามารถภาษาอังกฤษที่มีในการเรียนวิชาเอกหลังจากเรียน วิชาบังคับภาษาอังกฤษแล้ว	23
ตารางที่ 4.2	ระดับความสามารถภาษาอังกฤษที่มีในการทำงานหลังจากเรียนวิชา บังคับภาษาอังกฤษแล้ว	24
ตารางที่ 4.3	ทัศนคติ เกี่ยวกับการมีวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาบังคับ	26
ตารางที่ 4.4	ทัศนคติเกี่ยวกับประโยชน์ของวิชาบังคับภาษาอังกฤษ	26
ตารางที่ 4.5	ทัศนคติเกี่ยวกับประโยชน์ของวิชาบังคับภาษาอังกฤษในด้านต่างๆ	27
ตารางที่ 4.6	ทัศนคติเกี่ยวกับการเรียนวิชาบังคับภาษาอังกฤษในการทำให้ ประสบความสำเร็จในการเรียนวิชาเอก	27
ตารางที่ 4.7	ทัศนคติเกี่ยวกับระดับทักษะภาษาอังกฤษในการเรียนกระบวนวิชาเอก	28
ตารางที่ 4.8	ทัศนคติเกี่ยวกับการเรียนวิชาบังคับภาษาอังกฤษในการทำให้ประสบ ความสำเร็จในการทำงาน	28
ตารางที่ 4.9	ทัศนคติเกี่ยวกับทักษะภาษาอังกฤษในการทำงาน	29
ตารางที่ 4.10	ทัศนคติเกี่ยวกับทักษะภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวัน	29
ตารางที่ 4.11	ทัศนคติเกี่ยวกับทักษะภาษาอังกฤษที่จะทำให้ได้รับการยกย่องในสังคม	30
ตารางที่ 4.12	ความต้องการเกี่ยวกับข้อกำหนดในการเรียนวิชาบังคับภาษาอังกฤษในหลักสูตร	30
ตารางที่ 4.13	ความต้องการเกี่ยวกับขั้นบันไดที่ควรให้ เรียนวิชาบังคับภาษาอังกฤษในหลักสูตร	31
ตารางที่ 4.14	ความต้องการเกี่ยวกับลักษณะเนื้อหาวิชาของวิชาบังคับภาษาอังกฤษ	31
ตารางที่ 4.15	ความต้องการเกี่ยวกับความต้องการจำนวนชั่วโมงที่เรียนต่อสัปดาห์	31
ตารางที่ 4.16	ความต้องการเกี่ยวกับจำนวนนักศึกษาสูงสุดต่อกลุ่ม	32
ตารางที่ 4.17	ความต้องการเกี่ยวกับความต้องการลักษณะการวัดผลของวิชาบังคับภาษาอังกฤษ	32
ตารางที่ 4.18	ความต้องการเกี่ยวกับลักษณะการเรียนการสอนวิชาบังคับภาษาอังกฤษ	33
ตารางที่ 4.19	ความต้องการเกี่ยวกับ ลักษณะกิจกรรมการเรียนการสอน	33
ตารางที่ 4.20	ความต้องการเกี่ยวกับความต้องการการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในฐานะวิชาเลือก	33
ตารางที่ 4.21	ความต้องการเกี่ยวกับวิชาที่ชอบ	34

ตารางที่ 4.22	การใช้กลวิธีการเรียน	34
ตารางที่ 4.23	ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ หลังจากเรียนวิชาบังคับภาษาอังกฤษแล้ว 2-3 ปี	35
ตารางที่ 5.1	โครงสร้างหลักสูตร	37

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมา

มหาวิทยาลัยอุบลราชธานีเป็นมหาวิทยาลัยที่มุ่งเน้นการเรียนการสอนในสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยในหลักสูตรวิชาศึกษาทั่วไป มีสถาบันภาษาและวัฒนธรรมรับผิดชอบการเรียนการสอนกระบวนการในสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ซึ่งรวมถึงวิชาภาษาอังกฤษด้วย ภายใต้เงื่อนไข ข้อจำกัด และข้อกำหนดอื่นๆของมหาวิทยาลัยฯ สถาบันฯได้กำหนดหลักสูตรวิชาบังคับภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยอุบลราชธานี 2534 ให้นักศึกษามหาวิทยาลัยอุบลราชธานีทุกคนต้องเรียนวิชาบังคับภาษาอังกฤษสามรายวิชา วิชาละสามหน่วยกิต โดยในชั้นปีที่หนึ่ง นักศึกษาทุกคนจะต้องเรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1 และวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 2 และในชั้นปีที่สอง นักศึกษาจะต้องเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะทาง ตามสาขาวิชาเอกของแต่ละคณะ ซึ่งประกอบไปด้วยคณะเกษตรศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ และคณะเภสัชศาสตร์

นอกจากนี้ สถาบันยังได้จัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นวิชาเลือกเสรี ให้กับนักศึกษาในชั้นปีที่ 2-4 ตามความต้องการและความสนใจ เพื่อเป็นการเตรียมให้นักศึกษามีความพร้อมมากขึ้นในการเข้าสู่งานอาชีพและการศึกษาในระดับที่สูงขึ้นไปอีกด้วย

แผนการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยอุบลราชธานี มีรายละเอียดดังตารางข้างล่างนี้

ตารางที่ 1.1: หลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยอุบลราชธานี 2534

ประเภท รายวิชา	ชั้นปีที่ เรียน	ชื่อวิชา
วิชาบังคับ ทุกคน	ชั้นปีที่ 1	ภาษาอังกฤษพื้นฐาน (Foundation English) 1. ภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1 (Foundation English I) 2. ภาษาอังกฤษพื้นฐาน 2 (Foundation English II)
วิชาบังคับ แยกตาม คณะ	ชั้นปีที่ 2	ภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะทาง (English for Specific Purposes) 1. ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาเกษตรศาสตร์ (English for Agriculture) 2. ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาวิทยาศาสตร์ (English for Science and Technology) 3. ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาวิศวกรรมศาสตร์ (English for Engineering) 4. ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาเภสัชศาสตร์ (English for Pharmacy)
วิชาเลือก เสรี	ชั้นปีที่ 3,4	ภาษาอังกฤษเลือกเสรี (Elective English Courses) 1. การพูดเพื่อการสื่อสาร (Oral Communication) 2. ภาษาอังกฤษเพื่อการสมัครงาน (English for Employment)

2. ลักษณะรายวิชา

2.1 วิชาบังคับทุกคณะ

กลุ่มวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน (Foundation English Courses) แบ่งออกเป็น 2 รายวิชาคือ วิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1 และ วิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 2 ซึ่งเป็นวิชาบังคับสำหรับนักศึกษาชั้นปีที่หนึ่งทุกคณะ วัตถุประสงค์การเรียนรู้จะมุ่งเน้นทักษะสัมพันธ์ มีเนื้อหาและภาษาเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันและวิทยาศาสตร์ในชีวิตประจำวัน มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ นักศึกษาสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารต่างๆได้ในทั้งสี่ทักษะ อันได้แก่การฟัง พูด อ่าน เขียน รวมทั้งเป็นการเตรียมนักศึกษาให้มีความพร้อมในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะด้านในชั้นปีที่สองอีกด้วย

การจัดการเรียนการสอนแบ่งเป็นการเรียนในชั้นเรียน 3 คาบ/สัปดาห์ และเรียนในห้องปฏิบัติการทางภาษาอีก 1 คาบ/สัปดาห์ รวมทั้งกำหนดให้มีการศึกษาด้วยตนเองและการเสริมทักษะอื่นๆโดยมีผู้สอนช่วยแนะนำอีกด้วย

2.2 วิชาบังคับแยกตามคณะ

กลุ่มวิชาภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะทาง (English for Specific Purposes) เป็นกลุ่มวิชาบังคับที่นักศึกษาชั้นปีที่สองต้องเรียนตามสาขาวิชาเอกของตนเมื่อผ่านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1 และ วิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 2 แล้ว เป็นกลุ่มวิชาที่เน้นหนักไปในทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีเนื้อหาต่างกันไปตามสาขาวิชาเอก ประกอบด้วย 4 รายวิชา คือ ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาเกษตรศาสตร์ (English for Agriculture) ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาวิทยาศาสตร์ (English for Science) ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาวิศวกรรมศาสตร์ (English for Engineering) และภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาเภสัชศาสตร์ (English for Pharmacy)

วัตถุประสงค์การเรียนรู้เน้นทักษะอ่าน และเขียน การจดบันทึกย่อ การสรุปความโดยการเขียนจากการอ่านบทความที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาเอก ส่วนโครงการที่เป็นการศึกษาอิสระเป็นการนำเอาทักษะที่ฝึกในชั้นเรียนไปปฏิบัติ โดยนักศึกษาสามารถเลือกหัวข้อศึกษาได้ตามความสนใจ

การจัดการเรียนการสอนแบ่งเป็นการเรียนในชั้นเรียน 3 คาบ/สัปดาห์ และเรียนในห้องปฏิบัติการทางภาษาอีก 1 คาบ/สัปดาห์ รวมทั้งกำหนดให้มีการศึกษาด้วยตนเองและการเสริมทักษะอื่นๆโดยมีผู้สอนช่วยแนะนำอีกด้วย

2.3 วิชาภาษาอังกฤษเลือกเสรี

กลุ่มวิชาภาษาอังกฤษเลือกเสรี (Elective English Courses) นั้น เป็นรายวิชาที่เปิดให้นักศึกษาชั้นปีที่ 2-4 เลือกเรียนได้ตามความสนใจและตามความจำเป็น เช่น การพูดเพื่อการสื่อสาร (Oral Communication) ภาษาอังกฤษเพื่อการสมัครงาน (English for Employment)

3. ความสำคัญของปัญหา

เนื่องจากหลักสูตรวิชาบังคับภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยอุบลราชธานี 2534 ได้ใช้มาเป็นเวลา 6 ปีการศึกษาแล้ว และในช่วงเวลาดังกล่าว ถึงแม้จะมีการประเมินผลอย่างสม่ำเสมอ แต่เป็นการประเมินผลเพื่อประโยชน์ในการพัฒนา ปรับปรุงเอกสาร และกิจกรรมประกอบการเรียนการสอน รวมทั้งวิธีการสอน แยกเป็นรายวิชา โดยยังไม่ได้มีการประเมินผลทั้งหลักสูตร ผู้วิจัยจึงมีความประสงค์จะศึกษหลักสูตรนี้โดยภาพรวม โดยการสำรวจหาข้อมูลเกี่ยวกับความจำเป็นและความต้องการของผู้เรียนในสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ในการเรียนภาษาอังกฤษที่มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี เพื่อพัฒนาหลักสูตรให้มีความเหมาะสมและทันสมัยยิ่งขึ้นต่อไป

บทที่ ๒

การสำรวจแนวคิดและเอกสารทางวิชาการที่เกี่ยวข้อง

ในการสำรวจแนวความคิดและเอกสารทางวิชาการที่เกี่ยวข้องในการวิจัยนั้น ผู้วิจัยจะเสนอหัวข้อศึกษาทางเอกสารดังนี้

1. แนวคิดเชิงทฤษฎี (Theoretical Issues) เกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ
 - 1.1 ความเป็นมาของภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะด้าน (English for Specific Purposes)
 - 1.2 ความหมายของภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะด้าน (ESP)
 - 1.3 พัฒนาการของ ESP
 - 1.4 ESP ประเภทต่างๆ
2. การวิเคราะห์ความจำเป็นของผู้เรียนในการเรียนภาษา (Needs Analysis Research)
 - 2.1 ความเป็นมา
 - 2.2 ความหมายของการวิเคราะห์ความจำเป็นของผู้เรียน
 - 2.3 ปัญหาบางประการในการกำหนดความจำเป็นของผู้เรียน
 - 2.4 รูปแบบในการสำรวจความจำเป็นในการเรียนภาษาของผู้เรียน
 - 2.5 การศึกษาที่เกี่ยวข้อง
 - 2.5.1 การศึกษาในต่างประเทศ
 - 2.5.2 การศึกษาในประเทศไทย
 - 2.5.3 การศึกษากลุ่มผู้ประกอบการในประเทศไทย

1. แนวคิดเชิงทฤษฎี (Theoretical Issues) เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

1.1 ความเป็นมาของภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะด้าน (English for Specific Purposes)

ตั้งแต่หลังสงครามโลกครั้งที่สองเป็นต้นมา วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการพาณิชย์ พัฒนาและเชื่อมโยงกันอย่างกว้างขวางทั่วโลก จึงเกิดความจำเป็นที่จะต้องมีภาษากลางเพื่อใช้ในการติดต่อสื่อสาร และภาษาอังกฤษอันเป็นภาษาของมหาอำนาจทางเศรษฐกิจคือประเทศสหรัฐอเมริกา ก็กลายมาเป็นภาษาที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารทั่วโลก และด้วยเหตุที่ใช้ภาษาอังกฤษในยุคนี้มีวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนนี้เอง "จึงเกิด ผู้เรียนรุ่นใหม่ ที่รู้ว่าตนเองมีความต้องการที่จะเรียนภาษาอังกฤษ และรู้ว่าต้องการเรียนเพื่อวัตถุประสงค์ใด" (Hutchinson and Waters, 1987)

นอกจากการเปลี่ยนแปลงบทบาทของภาษาอังกฤษและเกิดความต้องการเรียนภาษาโดยมีวัตถุประสงค์ชัดเจนแล้ว ยังมีการเปลี่ยนแปลงทางทฤษฎีครั้งยิ่งใหญ่ทางภาษาศาสตร์ จากการเรียนภาษาด้วยการ

วิเคราะห์รูปแบบของภาษามาเป็นการเรียนภาษาเพื่อการสื่อสาร ภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะด้าน (English for Specific Purposes-ESP) จึงถือกำเนิดขึ้นในปลายทศวรรษ 1960

1.2 ความหมายของภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะด้าน (ESP)

นักภาษาศาสตร์ประยุกต์ได้นิยามความหมายของภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะด้าน (ESP) ไว้หลากหลายและยังไม่มี ความหมายที่เห็นพ้องต้องกันเป็นหนึ่งเดียว (Robinson, 1980) Ronald Mackay ในหนังสือเล่มเดียวกันนี้กล่าวไว้ว่า ESP คือการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการใช้งานที่ชัดเจนไม่คลุมเครือ ขณะที่ John Swales (1986) เห็นว่า ESP เป็นพัฒนาการล่าสุดในอุตสาหกรรม การสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองและภาษาต่างประเทศอันเป็นอุตสาหกรรมสำคัญทั่วโลก คำอธิบายที่อาจถือได้ว่าละเอียดและครอบคลุมอันหนึ่งคือคำอธิบายของ Peter Stevens (1988) ในบทความเรื่อง ESP after Twenty Years: A Re-appraisal ที่อธิบายไว้ว่า ESP เป็นการเน้นเฉพาะภายใต้ประเภททั่วไปของการเรียนการสอนภาษาเพื่อวัตถุประสงค์พิเศษ โดยใช้หลักการเดียวกันไม่ว่าจะเรียนหรือสอนภาษาอะไร นิยามของ ESP จะต้องกล่าวถึงทั้งคุณสมบัติที่ต้องมี (absolute) และคุณสมบัติที่เป็นไปได้ (variable) ดังมีรายละเอียดดังนี้

1. คุณสมบัติที่ต้องมี (absolute characteristics)

ESP คือการสอนภาษาอังกฤษที่

- ออกแบบมาเพื่อสนองความต้องการของผู้เรียน
- มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับสาขาวิชา อาชีพ และกิจกรรมที่ต้องการใช้งาน โดยมุ่งเน้นรูปประโยค คำศัพท์ วาทกรรม และความหมายของภาษาในบริบทเฉพาะ
- ไม่ใช่การสอนภาษาอังกฤษแบบทั่วไป (General English)

2. คุณสมบัติที่เป็นไปได้ (variable characteristics)

ESP อาจจะ

- จำกัดทักษะทางภาษาที่ต้องเรียน เช่น อ่านอย่างเดียว พูดอย่างเดียว
- สอนตามวิธีการใดก็ได้ที่กำหนดไว้ แม้จะถือกันว่าวิธีการสอนเพื่อการสื่อสารเหมาะสมที่สุด

Stevens กล่าวเพิ่มเติมว่า ESP ประหยัดเวลาในการสอนเพราะสอนตามความต้องการของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของการเรียน สามารถทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ และมีประสิทธิภาพมากกว่าการสอน General English

1.3 พัฒนาการของ ESP

ตั้งแต่ทศวรรษ 1960 มาจนถึงปัจจุบัน ESP ได้พัฒนามา 5 ระยะตามลำดับ ดังนี้ (Hutchinson & Waters, 1987)

1. Register Analysis (ทศวรรษ 1960 - ต้นทศวรรษ 1970) มุ่งวิเคราะห์รูปแบบของภาษาและศัพท์ที่ใช้บ่อยๆ ในภาษาทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เพื่อนำมาสอนผู้เรียน
2. Discourse Analysis หรือ Language in Use เปลี่ยนจากการศึกษาภาษาในระดับประโยคมาเป็นในระดับความที่สื่อความ Allen & Widdowson กล่าวไว้ใน Hutchinson & Waters (1987) ว่า ปัญหาของผู้เรียนภาษาส่วนใหญ่ไม่ได้มาจากการมีความรู้ภาษาไม่เพียงพอ แต่มักจะเป็น

เพราะไม่คุ้นเคยกับวิธีใช้ ดังนั้น ความต้องการในการเรียนภาษาของผู้เรียนจึงไม่อาจได้รับการสนองตอบได้ด้วยการฝึกหัดแต่งประโยคให้มากขึ้น แต่จะทำได้โดยการพัฒนาให้มีความรู้ว่าจะใช้ประโยคเหล่านั้นสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆได้อย่างไร

3. Target Situation Analysis เป็นความพยายามที่จะเชื่อมการวิเคราะห์ภาษากับความต้องการของผู้เรียน ทั้งนี้เพราะวัตถุประสงค์ของ ESP ก็คือทำให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์เป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น จึงควรมีการวิเคราะห์ว่าสถานการณ์เป้าหมายคืออะไร แล้วจึงค่อยวิเคราะห์ว่าภาษาในสถานการณ์เป้าหมายนั้นมีอะไรบ้าง
4. Skill-based Approach (ตันทศวรรษ 1980) มุ่งเน้นกระบวนการทางความคิดที่เป็นเหตุผลและกระบวนการในการสื่อความ (interpreting processes) อันจะทำให้สามารถหาความหมายจากข้อความได้ จึงมีการเรียนการสอนในเรื่องการสื่อความ (interpretive strategies) ให้ผู้เรียนไว้ใช้เป็นกลวิธีในการหาความหมาย เช่น ในการสอนอ่านจะมีการสอนวิธีการเดาคำศัพท์ เป็นต้น จึงไม่จำเป็นต้องใช้การเรียนการสอนที่มุ่งภาษาเฉพาะ (register language) ดังที่ Hutchinson & Waters ได้อ้างถึง Chittravellu (1980) ไว้ว่า ทักษะการอ่านไม่จำเพาะกับภาษาใด แต่เป็นสากล และภาษาก็มีเกณฑ์ที่สามารถเรียกได้ว่าเป็น "ภาษาวิชาการ" ซึ่งไม่จำเป็นต้องเป็นภาษาใด
5. Learning-centered Approach (ปลายทศวรรษ 1980) เห็นว่าการวิเคราะห์ภาษาไม่ว่าจะเป็นแบบผิวเผิน เช่น register analysis หรือลึกกว่านั้นเช่นใน skill-based approach เป็นกระบวนการวิเคราะห์ว่าภาษาใช้ทำอะไรได้บ้าง แต่การวิเคราะห์ก็ไม่ช่วยผู้เรียนให้เรียนรู้และใช้ภาษาได้ถ้าไม่มีการศึกษาถึงกระบวนการเรียนรู้ภาษา

Hutchinson & Waters (1987) กล่าวว่า Language-centered Approach เชื่อว่าลักษณะของความสามารถใช้ภาษาในสถานการณ์เป้าหมายจะเป็นเครื่องตัดสินว่า ESP course จะต้องเป็นอย่างไร ส่วน Skill-centered Approach เห็นว่าเพียงเท่านั้นยังไม่เพียงพอ แต่จะต้องลงลึกไปกว่าความสามารถใช้ภาษาในสถานการณ์เป้าหมาย เพื่อค้นหากระบวนการที่ทำให้ผู้เรียนใช้ภาษาได้ และกระบวนการนี้เองที่จะเป็นเครื่องตัดสินว่า ESP course จะต้องเป็นอย่างไร และท้ายสุด Learning-centered Approach ยังคงเห็นว่า เท่านั้นยังไม่เพียงพออีกเช่นกัน เพราะเราจะรู้เพียงว่าผู้เรียนสามารถใช้ภาษาได้นั้นไม่พอ ต้องรู้ว่าผู้เรียนเรียนรู้และสร้างความสามารถทางภาษาได้อย่างไรด้วย

1.4 ESP ประเภทต่างๆ

ESP แยกแขนงออกไปเป็นหลายสาขา แต่จำแนกออกตามจุดประสงค์หลักในการเรียนได้เป็นสองชนิด ถ้าการเรียนการสอนมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนนำไปใช้ในการศึกษาจะเรียกว่า EAP (English for Academic Purposes) ถ้ามีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนนำไปใช้ในการทำงานหรือการฝึกอบรมก็เรียกว่า EOP/EVP/VESL (English for Occupational Purposes/ English for Vocational Purposes/ Vocational English as a Second Language) แต่ทั้งนี้ การแบ่งดังกล่าวก็มิได้มีเส้นชัดเจนที่ตายตัว "เพราะผู้เรียนก็อาจจะทำงานและเรียนไปในเวลาเดียวกันได้ และภาษาที่ใช้ในการเรียนขณะนั้นก็อาจจะได้ใช้อีกเมื่อผู้เรียนกลับไปทำงาน" (Hutchinson & Waters, 1987)

นอกจากนี้ ยังสามารถแบ่งตามสาขาวิชาของผู้เรียนซึ่งสามารถแบ่งตามสาขาวิชาหลักๆได้สามสาขา คือ EST (English for Science and Technology) ซึ่งเป็นสาขาเริ่มต้นและศึกษากันอย่างกว้างขวาง EBE (English for Business and Economics) ซึ่งเป็นสาขาที่เป็นที่ต้องการในปัจจุบัน และ ESS (English for Social Sciences) ซึ่งมักไม่ได้รับการกล่าวถึงเพราะคิดกันว่า ไม่แตกต่างจากภาษาอังกฤษทั่วไปที่เรียนกันอยู่ในสาขามนุษยศาสตร์มากนัก การเรียนการสอน ESP ส่วนใหญ่จะอยู่ในระดับอุดมศึกษาเพื่อเตรียมผู้เรียนให้มีความพร้อมในการเรียนสาขาวิชาเอกของตน ในขณะที่ภาษาอังกฤษในโรงเรียนส่วนใหญ่ยังคงเป็นภาษาอังกฤษทั่วไป ซึ่งมีการล้อเลียนว่าเป็นการสอนแบบ TENOR หรือ Teaching English for no Obvious Reasons ทั้งๆที่โดยแท้จริงแล้ว ก็อาจถือได้ว่าเป็นวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษอีกรูปแบบหนึ่งได้ เนื่องจากในขณะนั้น ผู้เรียนยังไม่มีความต้องการเร่งด่วน (immediate needs) ที่จะนำภาษาอังกฤษไปใช้ในสถานการณ์เฉพาะ ดังนั้น ในปัจจุบันจึงมีการมองว่าการสอนภาษาทุกประเภทมีต้นกำเนิดเดียวกัน การสอน ESP บางวิชา ก็อาจคล้ายการสอนภาษาอังกฤษทั่วไปมากกว่าการสอน ESP วิชาอื่น ดังจะเห็นได้จากภาพต้นไม้จำแนกประเภทการสอนภาษาอังกฤษของ Hutchinson & Waters (1978) ข้างล่างนี้

Figure 2.1 The Tree of ESP

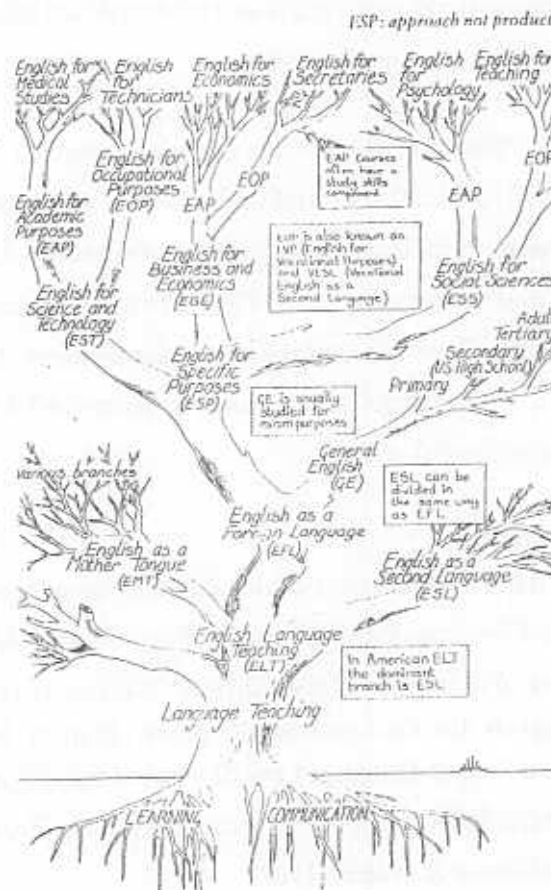

Figure 3: The tree of ELT

Hutchinson & Waters (1978) ชี้ให้เห็นว่า ESP ไม่ได้แตกต่างจากภาษาทั่วไป เพียงแต่จะมีลักษณะบางประการที่โดดเด่นและเป็นปกติของบริบทเฉพาะนั้นๆ หัวใจสำคัญของ ESP คือการสื่อสารซึ่งมีสิ่งเกี่ยวข้องมากมาย ไม่เพียงแต่ภาษาที่เราอ่านและฟังได้เท่านั้น ESP เป็นการเรียนการสอนภาษาเพื่อสนองความต้องการของผู้เรียน และการเรียนการสอน ESP นั้นไม่แตกต่างจากการเรียนการสอนภาษาอังกฤษประเภทอื่น ๆ ตรงที่มุ่งให้การเรียนมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ดังนั้น ESP จะมีเนื้อหาแตกต่างจากภาษาอังกฤษทั่วไป กระบวนการเรียนการสอนก็ไม่จำเป็นต้องแตกต่างกัน

ดังนั้น ฐานของการสร้างรายวิชา วิชาใดวิชาหนึ่งก็ควรมาจากคำถามว่า “ทำไมผู้เรียนจะต้องเรียนภาษาต่างประเทศ” ซึ่งจะนำไปสู่คำถามอีกมากมาย เช่น คำถามเกี่ยวกับตัวผู้เรียน คำถามเกี่ยวกับลักษณะภาษาที่ผู้เรียนต้องใช้ คำถามเกี่ยวกับสภาพการเรียนรู้ เป็นต้น คำตอบที่ได้มาจะเป็นเครื่องช่วยตัดสินใจว่า วิชานี้ควรมีเนื้อหาอย่างไร และวิธีการดำเนินการเรียนการสอนจะเป็นในแนวใด

2. การวิเคราะห์ความจำเป็นของผู้เรียนในการเรียนภาษา (Needs Analysis)

2.1 ความเป็นมา

การวิเคราะห์ความจำเป็นของผู้เรียนไม่ใช่เรื่องใหม่ แต่เป็นเรื่องพื้นฐานในการสร้างหลักสูตรการสอนภาษาโดยทั่วไป ซึ่งแท้จริงแล้วเป็นขั้นตอนแรกของการพัฒนาหลักสูตร (Yalden, 1983) อาจกล่าวได้ว่าการสร้างหลักสูตรทุกหลักสูตรอยู่บนพื้นฐานของวัตถุประสงค์ของผู้เรียนทั้งสิ้น (Widdowson, 1983:14) โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อการเรียนการสอนถือว่าผู้เรียนและกระบวนการเรียนรู้เป็นจุดศูนย์กลางของการเรียน การวิเคราะห์ความจำเป็นและความต้องการของผู้เรียนจึงเป็นสิ่งที่มีความสำคัญยิ่งขึ้น ซึ่งความต้องการนี้อาจจะเชื่อมโยงกับงานอาชีพหรือไม่ก็ได้ ดังนั้น จึงอาจกล่าวได้ว่าทั้ง GELP (General English Language Program), หรือ ESP (English for Specific Purposes), ต่างก็มีวัตถุประสงค์เพื่อสนองความต้องการและความจำเป็นของผู้เรียนทั้งสิ้น (Yalden, 1983:90) เพียงแต่ว่าวัตถุประสงค์นั้นจะแตกต่างกันไปตามกลุ่มผู้เรียน Hutchinson and Waters, 1987:53-4 ชี้ให้เห็นว่าความแตกต่างระหว่าง GELP และ ESP อยู่ที่การสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะด้านนั้น ผู้เรียนและผู้สอนตระหนักว่ามีความจำเป็นและความต้องการในการเรียนภาษาและการตระหนักในสิ่งนี้มีผลต่อการเลือกเนื้อหาและจัดการเรียนการสอน

Robinson (1980) กล่าวว่า การวิเคราะห์และรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับความจำเป็นในการเรียนของผู้เรียนมีผลดีต่อการสร้างหลักสูตร โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะทางนั้น ข้อมูลเกี่ยวกับความจำเป็นในการสื่อสารของผู้เรียนเป็นสิ่งสำคัญมากและเป็นพื้นฐานในการร่างหลักสูตรดังที่ Mackay (1978:21) กล่าวว่า

“...these needs can be translated into linguistic and pedagogical terms in order to produce and teach an effective course.”

ทั้งนี้เห็นได้ชัดเจนว่า การร่างหลักสูตรทางภาษานั้นควรมีพื้นฐานมาจาก การวิเคราะห์ความจำเป็นของผู้เรียน

2.2 ความหมายของการวิเคราะห์ความจำเป็นของผู้เรียน

มีผู้ให้ความหมายของ "ความจำเป็น" (Needs) แตกต่างกันอย่างหลากหลาย ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับว่า ผู้ใช้อ้างอิงอยู่กับพื้นฐานทางแนวคิดของทฤษฎีใด Robinson (1991:7) ได้ศึกษางานที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์ความจำเป็นของผู้เรียน และได้สรุปความหมายของความจำเป็น เป็น 5 ประการด้วยกันดังนี้

1. ความจำเป็นอาจหมายถึงความจำเป็นที่จะต้องใช้ภาษาในการเรียนหรือการทำงาน เมื่อเรียนจบแล้วจะต้องทำสิ่งเหล่านั้นได้ เป็นความจำเป็นที่ถูกบังคับด้วยเป้าหมาย (goal-oriented needs)
2. ความจำเป็นอาจหมายถึงสิ่งที่สถาบันหรือสังคมของผู้เรียนเห็นว่าจำเป็นและพึงประสงค์จากการเรียนภาษาใดๆหนึ่งหลักสูตร
3. ความจำเป็นอาจหมายถึงสิ่งที่ผู้เรียนต้องทำให้ได้มาซึ่งความสามารถในการใช้ภาษา ซึ่งความหมายนี้เป็นนิยามที่เน้นกระบวนการเรียนและเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงไปในระหว่างนั้น
4. ความจำเป็นอาจหมายถึงสิ่งที่ผู้เรียนต้องการจากการเรียนภาษา กล่าวคือ นอกเหนือไปจากความจำเป็นด้านการทำงานและการเรียนแล้ว ผู้เรียนมีความจำเป็นส่วนตัวด้วย ซึ่งความจำเป็นนี้อาจมองให้มีความสำคัญน้อยลงได้ว่าเป็นความต้องการ (wants หรือ desires)
5. ความจำเป็นอาจหมายถึงสิ่งที่ผู้เรียนขาดอยู่ อาจจะเป็นสิ่งที่ไม่รู้หรือยังทำไม่ได้ในภาษาอังกฤษ

มีข้อคิดเกี่ยวกับความหมายของความจำเป็นของผู้เรียนไว้อย่างกว้าง ๆ ว่าความจำเป็นจะต้องเป็นความจำเป็นในการสื่อสารจริงๆ ในสถานการณ์จริง ซึ่งต้องศึกษาให้ถ่องแท้ วิเคราะห์ให้ละเอียดและเขียนให้เป็นเชิงพฤติกรรม อันจะนำมาใช้เป็นฐานในการร่างหลักสูตร

ในการวิจัยในช่วงแรก ๆ ความจำเป็น (Needs) มักจะหมายถึงความหมายแรก คือ ความหมายในเชิงเป้าหมาย (goal-oriented definition of needs) Brumfit (1997) ให้คำนิยามของ "needs" ว่าคือ "...objective, predictable, future needs" ซึ่งมีความหมายเดียวกับ "goal-oriented needs" ในความหมายของ Widdowson (1981) และ Cunningsworth (1983) ได้เสนอไว้

ต่อมาเมื่อผู้ตั้งประเด็นว่า ความหมายในเชิงเป้าหมาย (goal-oriented needs) นั้น อาจเป็นการจำกัดขอบเขตมากเกินไป Hawkey (1984:116) ได้ให้ทัศนะว่า การวิเคราะห์ความจำเป็นเชิงเป้าหมายนั้นควรถือว่าเป็นการกำหนดวัตถุประสงค์เป้าหมาย และคำว่า "ความจำเป็น" ควรหมายถึงปัจจัยทางความรู้สึกรู้สึก ปัญญา และสังคม ที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้หรือความต้องการจากภายในตัวผู้เรียนมากกว่า ความต้องการที่บังคับมาจากภายนอก ความจำเป็นนั้น เป็นสิ่งที่ลึกซึ้งกว่าความแตกต่างระหว่างความเป็นผู้เรียนในปัจจุบัน ซึ่งประกอบด้วยแรงจูงใจ ความคาดหวัง ความสนใจและความหวัง กับความปรารถนาที่จะเป็น ขณะที่ Yalden (1983:101) เห็นว่าความจำเป็น คือความจำเป็นในการสื่อสาร ความจำเป็นส่วนตัว และลักษณะที่เกี่ยวข้องของผู้เรียน

ในระยะต่อมาได้มีการพูดถึงความแตกต่างระหว่างความจำเป็นในการใช้ภาษาในสถานการณ์เป้าหมาย (target needs) และความจำเป็นในการเรียน (learning needs) ความจำเป็นในการเรียนนั้นอาจเห็นได้

ไม่ยากนักเพราะสถานการณ์มีขอบเขตที่ชัดเจน แต่ target needs นั้นอาจมองได้หลายมุม และหมายรวมถึง การขาด (lacks) และความต้องการ (wants) ด้วย Allwright (อ้างใน Hutchinson and Waters, 1982) ได้ให้ความหมายของ การขาด (lacks) และ ความต้องการ (wants) ไว้ว่า ความต้องการเป็นส่วนย่อยของความจำเป็น ซึ่งถ้ามีเวลาแล้วก็จะให้ความสำคัญ ส่วนการขาดก็คือความแตกต่างระหว่างความสามารถในปัจจุบัน กับความสามารถที่เขาต้องการ

“...wants are a subset of needs, those which a learner puts at a high priority given the time available; and a lack is a difference a learner perceives between his present competence in a particular skill and the competence he wishes to achieve.”

2.3 ปัญหาบางประการในการวิเคราะห์ความจำเป็นของผู้เรียน

มีผู้แสดงทัศนะ เกี่ยวกับปัญหาบางประการอันอาจเกิดขึ้นได้ในการวิเคราะห์หาความจำเป็นของผู้เรียนดังนี้

Andrews(1981:3) ก็เช่นเดียวกับ O'Neil (อ้างใน Robinson, 1983:27) ไม่เห็นด้วยเกี่ยวกับการวิเคราะห์หาความจำเป็นโดยทั่วไปของผู้เรียน เนื่องจากเห็นว่าแทบจะเป็นไปไม่ได้เลยที่จะวิเคราะห์หาความจำเป็นทางภาษาของผู้เรียนในขณะนี้ ให้ได้ข้อมูลที่จะเป็นประโยชน์

“...the near impossibility of identifying the language needs of students at this level in a useful way”

ซึ่งก็เช่นเดียวกับ Cunningsworth (1983) ซึ่งได้แสดงความเป็นห่วงว่า การวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียนในรายละเอียด และความพยายามที่จะกำหนดความจำเป็นในการสื่อสารอย่างจำเพาะเจาะจงจนเกินไป อาจไม่เป็นประโยชน์มากนัก และอาจทำให้เกิดข้อจำกัดในการพิจารณาเอกสารการเรียนและวิธีสอนได้ ซึ่งบางครั้งอาจไม่ตรงกับความสนใจ และความต้องการของผู้เรียน

นอกจากนี้ Robinson(1983:26-27) ได้กล่าวถึงความรู้สึกของผู้เรียนที่มีต่อการนำเอาเนื้อหาวิชาเฉพาะทางที่เขากำลังศึกษาอยู่มาใช้ในการสอนภาษา ว่า ผู้เรียนอาจรู้สึกถูกดูหมิ่น เพราะเขารู้เนื้อหานั้นดี

“...content linked with their specialization might make the learners feel insulted because they feel they know the materials..”

การวิเคราะห์ความจำเป็นของผู้เรียนเป็นงานที่ซับซ้อนและไม่ใช่งานที่ทำเพียงครั้งเดียว แล้วจะใช้ได้ตลอดไป Richterich and Chancerol (1978) กล่าวว่า ความต้องการของผู้เรียนมีการเปลี่ยนแปลงไปได้ในขณะ que การเรียนกำลัง ดำเนินอยู่เนื่องจากตัวแปรหลายอย่างที่สามารถเกิดขึ้นได้ เช่น การเปลี่ยนแปลงแหล่งสนับสนุนการศึกษา การเปลี่ยนงาน รวมทั้งการเปลี่ยนเป้าหมายประสงค์ของการเรียน เนื่องจากความก้าวหน้าของการเรียนของผู้เรียนเอง

อย่างไรก็ตาม ความพยายามที่จะกำหนดสถานการณ์ที่ผู้เรียนใช้หรือตั้งใจจะใช้ภาษาอังกฤษ สามารถกำหนดได้บนพื้นฐานของความเชื่อที่ว่า ข้อมูลที่ได้มาจะช่วยผู้สร้างหลักสูตรและผู้เกี่ยวข้องในการกำหนดว่ากิจกรรมที่ผู้เรียนจะต้องใช้ภาษามีอะไรบ้าง ซึ่งจะช่วยให้สามารถกำหนดเนื้อหา วัสดุการเรียนและวิธีการสอนได้อย่างเหมาะสมต่อไป

2.4 รูปแบบในการสำรวจและประเมินความจำเป็นในการเรียนภาษาของผู้เรียน

การวิเคราะห์ความจำเป็นของผู้เรียน (Needs Analysis) คือการสำรวจข้อมูลเพื่อให้ได้มาซึ่งความต้องการ ทักษะ ความรู้สึก และมุมมองของผู้เรียน ดังนั้น เครื่องมือที่ใช้ในการวิเคราะห์ จึงหมายรวมถึง แบบสำรวจ แบบสอบถาม และการสัมภาษณ์ โดยการใช้ข้อทดสอบเพื่อให้ได้มาซึ่งค่าการวิเคราะห์ทั้งเนื้อหา และลักษณะงาน

วิธีการที่ใช้มากที่สุดในการรวบรวมข้อมูลคือ การใช้แบบสอบถามและการใช้การสัมภาษณ์ (Richterich and Chancerel 1978; Munby, 1978; Mackay, 1987) Mackay และ Bousquet (1981) ได้เสนอแนะว่าเราสามารถสำรวจข้อมูลความต้องการทางภาษาจากผู้เรียนได้ โดยใช้แบบสอบถาม และการสัมภาษณ์ เกี่ยวกับการใช้ภาษาในสถานการณ์ที่ผู้เรียนจะต้องใช้จริง

งานที่เป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวางที่สุดเกี่ยวกับการวิเคราะห์ความจำเป็นของผู้เรียน คือ Munby's Communicative Syllabus Design (Munby, 1978) ซึ่ง Munby ให้ความสนใจตัวภาษา (language) มากกว่าลักษณะของการใช้ภาษา (different dimensions of language use) งานของ Munby ใช้รูปแบบทางด้านภาษาศาสตร์เชิงสังคม มาอธิบายเนื้อหาของหลักสูตรทางภาษา ซึ่งมี 2 ขั้นตอนด้วยกัน คือ ขั้นตอนการสร้างกรอบ (profile) ของความจำเป็นของผู้เรียน และการนำเอาความจำเป็นดังกล่าวไปปรับเป็นเนื้อหาของหลักสูตร ในการดำเนินการทั้งสองขั้นตอนนี้ Munby ได้เสนอกระบวนการโดยละเอียด เพื่อที่จะหาความจำเป็นในสถานการณ์เป้าหมาย ซึ่งเรียกว่า Communication Needs Processor (CNP)

CNP ประกอบไปด้วย ข้อคำถาม เกี่ยวกับตัวแปรสำคัญในการสื่อสาร (หัวข้อ, ผู้มีส่วนในการสื่อสาร, สื่อ ฯลฯ) ซึ่ง สามารถนำมาใช้ในการกำหนดความจำเป็นในการใช้ภาษาในสถานการณ์เฉพาะของกลุ่มผู้เรียนแต่ละกลุ่มได้

Hutchinson and Waters (1987) ได้เสนอให้มอง หรือสถานการณ์เป้าหมาย (target situation) โดยพิจารณาถึง ความจำเป็น (necessities) การขาด (lacks) ความต้องการ (wants) ในการรวบรวมข้อมูล เพื่อให้ได้มาซึ่ง target needs และ เสนอให้วิเคราะห์โดยการเอาหลายวิธีเข้ามาพิจารณา ร่วมกัน เช่นการใช้แบบสอบถาม การสัมภาษณ์ การสังเกต การรวบรวมข้อมูล การปรึกษาอย่างไม่เป็นทางการกับผู้สนับสนุนผู้เรียนและบุคคลอื่น ไม่ใช่เพียงแต่กำหนดลักษณะทางภาษาของสถานการณ์เป้าหมายเท่านั้น

เนื่องจากความต้องการมีความซับซ้อนมาก เราอาจต้องใช้วิธีหาข้อมูลหลาย ๆ วิธีด้วยกัน ตัวเลือกนั้นคงขึ้นอยู่กับเวลาและแหล่งข้อมูลว่าจะเอื้ออำนวยเพียงใด

2.5 การศึกษาที่เกี่ยวข้อง

2.5.1 การศึกษาในต่างประเทศ

Das & Crabbe (1984) ได้สำรวจความจำเป็นในกลุ่มคนงานสิงคโปร์ในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารวิธีการสำรวจใช้แบบสอบถาม การสังเกตสถานการณ์การทำงานโดยทั่วไป การสัมภาษณ์ผู้คุมงาน (supervisory staff) พบว่าในกลุ่มคนงานที่กำลังเรียนภาษาอังกฤษ โดยใช้ BEST Programme ในศูนย์ 16 ศูนย์ เห็นว่าการเรียนภาษาอังกฤษเป็นการลงทุนระยะยาว เพื่อความก้าวหน้าของบุคคลมากกว่าจะเป็นเครื่องมือที่จะช่วยในการใช้ภาษาในขณะนั้น

Dudley -Evans (1981) ได้สำรวจความต้องการของผู้จ้าง โดยความร่วมมือของ Singapore Polytechnic และ Ngee Ann Technical College (NATC) เพื่อสำรวจว่าหลักสูตรการสอนในมหาวิทยาลัยสามารถสนองต่อความต้องการของภาคส่วนอุตสาหกรรมและธุรกิจหรือไม่เพียงใด ผลที่ได้รับจากการสำรวจชี้ให้เห็นว่า หลักสูตรภาษาอังกฤษควรสอนทักษะการพูดเพื่อสื่อสารกับผู้ที่อยู่ในตำแหน่งงานที่สูงกว่า และ เข้าใจคำสั่งได้

2.5.2 การศึกษาในประเทศไทย

Sonsaardjit (1980) ได้สำรวจความจำเป็นในการใช้ภาษาอังกฤษทั้งในภาครัฐและรัฐวิสาหกิจ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการสำรวจ ใช้กลุ่มประชากรจำนวน 360 คน ในระดับหัวหน้าในกระทรวงในภาครัฐ จำนวนสี่กระทรวง และกลุ่มประชากรจำนวน 45 คนในส่วนของรัฐวิสาหกิจ ผลการศึกษาพบว่าการใช้ภาษาอังกฤษในระดับปานกลางทั้งในภาครัฐและรัฐวิสาหกิจ

Wangsothorn (1982) ได้เสนอบทความเกี่ยวกับการสำรวจความจำเป็นในสังคมในการใช้ภาษาอังกฤษ (Survey of Societal Needs for Using English) การสำรวจนี้มีจุดประสงค์เพื่อหาว่าบุคลากรในภาครัฐ รัฐวิสาหกิจ และเอกชนมีความจำเป็นและใช้ภาษาอังกฤษแบบไหน และมากน้อยเพียงใด ผลการสำรวจพบว่าหน่วยงานภาครัฐและรัฐวิสาหกิจใช้ภาษาอังกฤษปานกลาง ในขณะที่ภาคเอกชนใช้ภาษาอังกฤษมากกว่า ส่วนในแง่ทักษะทางภาษานั้น การอ่านเป็นทักษะที่มีความจำเป็นมากเป็นอันดับแรกและใช้มากที่สุด รองลงมา เป็นทักษะการเขียน การฟัง การพูด และการแปล ตามลำดับ

Pleansaisurb (1984) ได้สำรวจความจำเป็นของนักศึกษาแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล เกี่ยวกับการใช้ทักษะภาษาอังกฤษ 4 ทักษะ โดยใช้แบบสอบถามกับกลุ่มนักศึกษาแพทยศาสตร์ อาจารย์ผู้สอน แพทย์ฝึกหัด แพทย์ประจำ และผู้บริหารในโรงพยาบาล ทั้ง 2 แห่ง ที่มหาวิทยาลัยมหิดล ผลการสำรวจพบว่าการอ่าน เป็นทักษะที่มีความจำเป็นสูงสุดในการเรียนและการประกอบอาชีพ พบว่านักศึกษาแพทย์ไม่มีความจำเป็นใช้ทักษะอีก 3 ทักษะ คือ ฟัง พูด และเขียน มากนัก แต่กลับเป็นทักษะที่ต้องการมากที่สุด

Rattanapinyowong และคณะ (1988) ได้ศึกษาเกี่ยวกับวิชาภาษาอังกฤษเชิงวิชาการ สำหรับนักศึกษาแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล และพบว่าการกำหนดให้การอ่านเป็นภาษาอังกฤษถึง 45% ของรายวิชา การเขียน 25% การฟัง 20% และการพูดนั้นมีเพียง 10% เท่านั้น

Chantrupanth(1983) ได้นำเอาผลจากการวิจัยของงานทั้ง 2 ชิ้นของ Pleansaisurb (1984) และ Rattanapinyowong และคณะ (1988) มาใช้ในการสร้างหลักสูตรภาษาอังกฤษระยะสั้นให้กับนักศึกษาพยาบาลในระดับบัณฑิตศึกษา โดยให้มีการฝึกทักษะการอ่านเป็นหลัก ส่วนทักษะทางภาษาอื่นๆ คือฟัง พูด และเขียนนั้นเป็นทักษะที่มีการฝึกในลำดับรองลงไป หลังจากที่ได้ทำการสอนในหลักสูตรดังกล่าวไปแล้ว ได้รายงานว่าผู้เรียนทั้งหมดมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษในระดับอ่อน แต่ทักษะการอ่านอยู่ในระดับดีพอควร และเนื่องจากผู้เรียนไม่มีใครมีโอกาสใช้ภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพ การฟังและการพูดจึงอยู่ในระดับอ่อนเช่นกัน

Pholsaward (1989) จากมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย ได้สำรวจความจำเป็นในการใช้ภาษาอังกฤษในสาขาวิทยาการคอมพิวเตอร์ เพื่อเตรียมนักศึกษาให้พร้อมสำหรับการทำงาน โดยการสัมภาษณ์ผู้บริหาร 22 คน และผู้ที่ไม่ได้อยู่ในตำแหน่งบริหาร 3 คน ผลการสำรวจ มีดังนี้

1. ในด้านทักษะของภาษา มีผู้เลือกทักษะการฟัง พูด และอ่าน เท่าๆ กัน ส่วนการเขียนนั้นมีความสำคัญเป็นอันดับรอง ในความเห็นของทั้ง 2 กลุ่ม
2. ในด้านระดับความสามารถในการใช้ภาษา ส่วนใหญ่เห็นว่าตนเองมีความสามารถในการอ่านอยู่ในเกณฑ์ที่น่าพอใจ
3. กลุ่มศึกษาทั้งหมด เห็นว่า หลักสูตรการสอนภาษาในมหาวิทยาลัยไม่สอดคล้องกับความจำเป็นใช้ภาษาในการทำงาน
4. ในด้านความเห็นเกี่ยวกับลักษณะของเนื้อหาในการเรียนภาษานั้น มีผู้เลือกเนื้อหาภาษาอังกฤษทั่วไปเป็นส่วนใหญ่ และมีผู้เลือกเนื้อหาภาษาอังกฤษเชิงเทคนิคเพียงส่วนหนึ่ง

Silpa-Anan (1991) ได้ทำการวิจัยเพื่อหาความจำเป็นของผู้เรียนในสาขาวิทยาศาสตร์ กลุ่มศึกษาประกอบไปด้วยกลุ่มนักศึกษาและอาจารย์ในคณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 59 คน และกลุ่มบริษัทผู้ประกอบการธุรกิจจำนวน 77 บริษัท ผลการสำรวจพบว่า กลุ่มศึกษาได้ให้ความสำคัญกับทักษะฟัง พูด มาเป็นอันดับแรก ส่วนการใช้ทักษะทั้งสี่มีความจำเป็นในระดับสูงสำหรับผู้ที่จะมาทำงานระยะหนึ่งแล้วและมีตำแหน่งงานที่สูงขึ้น การอ่านมีความจำเป็นสำหรับผู้ที่จะสำเร็จการศึกษาและต้องการอ่านเพื่อก้าวหน้าให้ทันโลก ส่วนการเขียนนั้นมีความจำเป็นในการร่างข้อเสนอหรือการรายงานเกี่ยวกับความร่วมมือกับต่างประเทศ

Silpa-Anan (1991) ได้เสนอให้สถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เปิดสอนวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติมให้มีลักษณะทักษะสัมพันธ์ โดยเน้นทักษะฟัง พูด และมีเนื้อหาทั่ว ๆ ไป และอาจมีรายวิชาที่สนองต่อความจำเป็นในการสื่อสาร เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษให้พอเพียง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ทักษะในการนำเสนอข้อมูล การสนทนา และการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล

Tubtimtong(1994) ได้ศึกษางานที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์ความจำเป็นของผู้เรียนในประเทศได้หลายชิ้น และได้สรุปสาระสำคัญบางประการไว้ดังนี้

1 ทักษะทั้งสี่มีความสำคัญเท่ากัน แต่การที่จะเน้นทักษะใดในการเรียนนั้นขึ้นอยู่กับเงื่อนไขของความจำเป็นของผู้เรียนว่าเป็นจุดประสงค์ทางด้านวิชาการหรืออาชีพ ถ้าเป็นจุดประสงค์เฉพาะทางด้านวิชาการ เน้นที่การสื่อสารด้วยตัวหนังสือ (graphic communication) ส่วนจุดประสงค์ในด้านอาชีพ เน้นที่การสื่อสารด้วยการพูด

2 ในปัจจุบันหลักสูตรทางภาษาในระดับปริญญาตรีในหลายมหาวิทยาลัย ได้พยายามสนองตอบต่อความจำเป็นของผู้เรียนที่หลากหลาย และมีการเปิดสอนหลักสูตรเป็นสามประเภท คือ ภาษาอังกฤษทั่วไป (General English) ภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะทาง (English for Specific Purposes) และ ภาษาอังกฤษเลือก ซึ่งอาจเป็นวิชาการอ่านเชิงวิชาการ (Academic Reading) การเขียนจดหมายธุรกิจ (Writing Business Letters) และการพูดเพื่อการสื่อสาร (Spoken Communication) วิชาเลือกเหล่านี้ จะเอื้อให้ผู้เรียนที่มีจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ต่างกันมีโอกาสเลือกเรียนได้ ซึ่งจะเป็นการเพิ่มขีดความสามารถทางด้านภาษา และการสื่อสารมากขึ้น วิธีการเช่นนี้มีความเป็นไปได้จริงในทางปฏิบัติมากกว่าที่จะมุ่งหวังให้ผู้เรียนทุกคนประสบความสำเร็จในการใช้ภาษาอังกฤษเป็นอย่างดีในทุกๆด้าน

2.5.3 การศึกษาความจำเป็นในการใช้ภาษาอังกฤษของผู้ประกอบการ

งานวิจัยเรื่อง Company Profile of the Use of English: ASEAN-New Zealand English for Business and Technology Project.. ซึ่งจัดทำโดยศูนย์ภาษา RELC ประเทศสิงคโปร์ ในปีพ.ศ. 2536 มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจความจำเป็นและความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษของผู้ประกอบการในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยในประเทศไทยได้สำรวจบริษัททั้งหมด 7 บริษัท แต่ที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยชิ้นนี้มี 5 บริษัท ดังนี้

1. กลุ่มบริษัทผลิตภัณฑ์ยา และเครื่องสำอาง (Pharmaceutical and beauty products)
 - 1.1 Berli Jucker Co. Ltd.
 - 1.2 Sanofi (thailand) Ltd.
2. กลุ่มบริษัทอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์ (Electronics and computers)
 - 2.1 IBM Thailand Co. Ltd.
 - 2.2 Philips Electrical Co.
3. บริษัทผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร (Agricultural products)
 - 3.1 Laemthong Corporation

งานวิจัยชิ้นนี้สอบถามบุคคลในบริษัททั้ง 5 บริษัทใน 3 ระดับ คือ ระดับบริหาร (managerial) ซึ่งมีวุฒิทางการศึกษา คือ ปริญญาตรีหรือสูงกว่า และมีประสบการณ์ ระดับหัวหน้า (supervisory) ซึ่งมีวุฒิทางการ

ระดับ การสำรวจยังแบ่งเป็นสองกลุ่ม คือ กลุ่มหัวหน้า (management personnel) และกลุ่มพนักงาน (employees)

การรายงานผลการวิจัยรายงานใน 3 หัวข้อ คือ

1. ระดับการใช้ภาษาอังกฤษของบุคลากร 3 ระดับในกลุ่มบริษัททั้ง 3 กลุ่มดังกล่าว
2. แรงจูงใจในการใช้ภาษาอังกฤษของบุคลากรเหล่านี้
3. ความจำเป็นในการใช้ภาษาอังกฤษของผู้บริหารของบริษัท

2.5.3.1 ระดับการใช้ภาษาอังกฤษของบุคลากร 3 ระดับในกลุ่มบริษัททั้ง 3 กลุ่มดังกล่าว

2.5.3.1.1 ระดับบริหาร

2.5.3.1.1a กลุ่มบริษัทผลิตภัณฑ์ยา และเครื่องสำอาง

บุคลากรในระดับหัวหน้า (management personnel) ของระดับบริหารในบริษัท Berli Jucker และ Sanofi ใช้ทักษะการอ่าน การเขียน และการแปลเกือบตลอดเวลา โดยการอ่านจดหมายธุรกิจ รายงาน บันทึกช่วยจำ รายงานเชิงช่าง และคู่มือปฏิบัติการ สำหรับการเขียน เป็นการเขียนเพื่อกรอกแบบฟอร์ม ติดต่อธุรกิจ และเขียนรายงานเชิงช่าง และคู่มือปฏิบัติการ ส่วนการแปลเป็นการแปล เพื่อการสื่อสารในสำนักงาน และวัสดุเชิงช่าง

ทักษะที่ใช้รองลงมาคือ ทักษะการฟังและการพูด ซึ่งเป็นการฟังการพูดกับเพื่อนร่วมงาน เจ้านาย และบุคคลภายนอก ซึ่งใช้มากพอสมควร

สำหรับบุคลากรในระดับลูกน้อง (employees) ใช้ทักษะการฟัง การพูด และการอ่านมากพอสมควร โดยการฟัง การพูดนั้นใช้กับเจ้านาย (superior) สำหรับการอ่านเป็นการอ่านบันทึกช่วยจำ รายงาน จดหมายธุรกิจ รายงานเชิงช่าง และคู่มือปฏิบัติการ

2.5.3.1.1b กลุ่มบริษัทอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์

หัวหน้าในระดับบริหารของบริษัท IBM และ Philips ใช้ภาษาอังกฤษมากในทุกทักษะ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการอ่าน และการเขียน โดยจะอ่านจดหมายธุรกิจ รายงาน บันทึกช่วยจำ รายงานเชิงช่าง และคู่มือปฏิบัติการ และจะเขียนรายงานเชิงช่างและคู่มือปฏิบัติการ ซึ่งเหมือนกับผู้บริหารในกลุ่มผลิตภัณฑ์ยาและเครื่องสำอาง ส่วนการฟังและการพูด จะฟังและพูดกับเจ้านาย (superior) และบุคคลภายนอก การแปลจะแปลเอกสารเพื่อการสื่อสารภายในสำนักงาน

สำหรับกลุ่มพนักงาน จะใช้ภาษาอังกฤษมากพอสมควรในทุกทักษะ โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะการอ่าน ซึ่งสิ่งที่อ่านนั้นคือสิ่งเดียวกับที่หัวหน้าอ่านคือ จดหมายธุรกิจ รายงาน บันทึกช่วยจำ รายงานเชิงช่าง และคู่มือปฏิบัติการ ส่วนการฟังกับการพูดก็เช่นเดียวกัน คือฟังและพูดกับเจ้านาย

2.5.3.1.1c บริษัทผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร

หัวหน้าในระดับบริหารของบริษัทแหลมทอง ใช้ภาษาอังกฤษมากในทุกทักษะ โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะการเขียน โดยจะเขียนติดต่อมาก ในส่วนทักษะการอ่านนั้นใช้มากรองลงมาจากการเขียน โดยจะอ่าน

จดหมายธุรกิจ รายงาน บันทึกช่วยจำ รายงานเชิงข่าว และคู่มือปฏิบัติการ ส่วนการฟังกับการพูดนั้นจะฟังและพูดกับเจ้านาย

กลุ่มพนักงาน จะใช้ภาษาอังกฤษมากเกือบจะในระดับเดียวกับหัวหน้า ยกเว้นทักษะการเขียนทักษะเดียวที่ใช้บ่อยกว่าแต่ก็ยังอยู่ในระดับมาก ส่วนสิ่งที่อ่านและเขียนมีลักษณะเดียวกันกับที่หัวหน้าในแผนกของตน การฟังกับการพูดเป็นการฟังและพูดกับเจ้านาย เช่นเดียวกัน

โดยสรุปแล้ว ทักษะภาษาอังกฤษที่ระดับบริหารใช้มากที่สุด คือ ทักษะการอ่านและการเขียน ในการอ่านจะอ่าน จดหมายธุรกิจ รายงาน บันทึกช่วยจำ รายงานเชิงข่าว คู่มือปฏิบัติการและคู่มือ มากที่สุด และการเขียนจะเขียน ติดต่อธุรกิจมากที่สุด และรองลงมาคือการกรอกแบบฟอร์ม การเขียนรายงานเชิงข่าว และคู่มือ

2.5.3.1.2 ระดับหัวหน้า

2.5.3.1.2a กลุ่มบริษัทผลิตภัณฑ์ยา และเครื่องสำอาง

หัวหน้าของระดับ supervisory ในบริษัท Berli Jucker และ Sanofi จะใช้ทักษะการอ่านและการฟังมากพอควร โดยจะอ่านบันทึกช่วยจำและรายงาน ส่วนการฟังจะเป็นการฟังเจ้านาย และบุคคลภายนอก ทักษะการพูดและการเขียนเป็นทักษะที่ใช้รองลงมา โดยจะพูดกับบุคคลภายนอก และเขียนกรอกแบบฟอร์ม

สำหรับบุคลากรในระดับพนักงาน การใช้ทักษะภาษาอังกฤษแทบจะไม่มีเลย นอกจากทักษะการอ่านซึ่งได้ใช้บ้าง โดยจะอ่านบันทึกช่วยจำ คู่มือปฏิบัติการและคู่มือ

2.5.3.1.2b กลุ่มบริษัทอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์

หัวหน้าระดับ supervisory ในบริษัท IBM จะใช้ทักษะการอ่านมากที่สุดและเกือบจะตลอดเวลาโดยจะอ่านคู่มือปฏิบัติการและคู่มือ รายงานเชิงข่าว บันทึกช่วยจำ ทักษะการฟังพูดและเขียนใช้มากพอควร สำหรับการเขียน จะเขียนกรอกแบบฟอร์ม ติดต่อธุรกิจ รายงานเชิงข่าว และคู่มือ ส่วนทักษะการฟังและพูดจะเป็นการฟังและพูดกับบุคคลภายนอก ส่วนการใช้ภาษาอังกฤษของหัวหน้าในบริษัท Philips จะใช้เพียงบางครั้งเท่านั้น

สำหรับบุคลากรในระดับพนักงาน ของกลุ่มบริษัทนี้ ใช้ทักษะการอ่านและการเขียนมากพอควร การอ่านจะอ่านบันทึกช่วยจำ รายงาน รายงานเชิงข่าวและคู่มือปฏิบัติการและคู่มือ การเขียนจะเขียนกรอกแบบฟอร์ม รายงานเชิงข่าวและคู่มือปฏิบัติการ

2.5.3.1.2c บริษัทผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร

หัวหน้าของระดับ supervisory ในบริษัทแหลมทองจะใช้ทักษะการฟัง การอ่านและการพูดเพียงบางครั้งเท่านั้น โดยจะอ่านจดหมายธุรกิจมากที่สุด ส่วนการฟังและการพูดจะเป็นการฟังและพูดกับบุคคลภายนอกเป็นส่วนใหญ่

สำหรับบุคลากรในระดับพนักงาน มีการใช้ทักษะการอ่านมากที่สุด โดยจะอ่านรายงานเชิงข่าว คู่มือปฏิบัติการและคู่มือ และรองลงมาคือการเขียนซึ่งใช้ในการกรอกแบบฟอร์ม

2.5.2.1.3 ระดับอื่น ๆ

2.5.2.1.3a กลุ่ม บริษัทผลิตภัณฑ์ยา และเครื่องสำอาง

ระดับหัวหน้า ในบริษัท Berli Jucker และ Sanofi ในหน่วยงานระดับนี้ใช้ภาษาอังกฤษน้อยมาก คือแทบจะไม่ได้ใช้เลย ในขณะที่พนักงาน ใช้มากกว่าคือจะใช้ทักษะการอ่านและการเขียนในระดับพอสมควร โดยจะอ่านบันทึกช่วยจำ รายงาน จดหมายธุรกิจ คู่มือปฏิบัติการและคู่มือ และการเขียนจะเขียนกรอกแบบฟอร์มและติดต่อธุรกิจ

2.5.2.1.3b กลุ่มบริษัทอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์

ทั้งหัวหน้าและพนักงานของบริษัท IBM และ Philips เห็นว่าทักษะการอ่านสำคัญที่สุดและใช้มากพอควร โดยจะอ่านบันทึกช่วยจำ รายงาน รายงานเชิงช่าง คู่มือปฏิบัติการและคู่มือ รวมทั้งจดหมายธุรกิจ สำหรับบริษัท IBM บุคคลทั้งสองระดับใช้ทักษะการเขียนมากพอควร โดยจะเขียนกรอกแบบฟอร์ม ติดต่อธุรกิจ รายงานเชิงช่าง และคู่มือ

2.5.2.1.3c บริษัทผลิตภัณฑ์ทางการแพทย์

การใช้ภาษาอังกฤษของบุคลากรทั้งระดับหัวหน้าและพนักงานในบริษัทแหลมทองจะใช้ทักษะต่างๆในระดับปานกลาง คือใช้เป็นบางครั้งเท่านั้น

สรุปได้ว่า ทักษะการอ่านและการเขียนจำเป็นที่สุด

2.5.3.2 แรงจูงใจในการพัฒนาภาษาอังกฤษของบุคลากรในหน่วยงานของผู้ประกอบการ

เหตุผลสามประการที่เป็นแรงจูงใจให้บุคลากรในหน่วยงานของผู้ประกอบการใช้ภาษาอังกฤษมีดังนี้ คือ เพื่อการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ (doing the job well) เพื่อความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน (career advancement) และเพื่อความเจริญเติบโตของหน่วยงาน (organisation's growth)

บุคลากรในระดับหัวหน้าเห็นว่าภาษาอังกฤษสำคัญมากเพื่อให้การทำงานมีประสิทธิภาพมากขึ้น ช่วยให้ตนมีความก้าวหน้าในการงานและพัฒนาหน่วยงาน ซึ่งเห็นได้ว่า ยิ่งผู้บริหารอยู่ในระดับสูงมากเท่าใด ก็ยิ่งเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษมากขึ้นเท่านั้น

ส่วนบุคลากรในระดับพนักงาน เห็นว่าภาษาอังกฤษสำคัญเช่นกันแต่ไม่มาก คือถือว่าภาษาอังกฤษสำคัญเพราะสามารถทำให้การทำงานมีประสิทธิภาพมากขึ้น และช่วยให้ตนมีความก้าวหน้าในการงาน แต่ไม่คิดหรือไม่สนใจว่าภาษาอังกฤษจะมีความสำคัญต่อการเจริญเติบโตของหน่วยงานหรือไม่

ที่น่าสนใจก็คือ บุคลากรในระดับทั่วไปในกลุ่มพนักงาน จะเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษมากกว่าบุคลากรในระดับหัวหน้า

2.5.3.3 ความต้องการของระดับบริหาร

ผู้บริหารของหน่วยงานต้องการให้บุคลากรในหน่วยงานมีการพัฒนาภาษาอังกฤษในทักษะเหล่านี้

2.5.3.3.1 กลุ่มบริษัทผลิตภัณฑ์ยา และเครื่องสำอาง

ระดับบริหาร	-	ทักษะการเขียน (รายงานทางธุรกิจ)
	-	ทักษะการพูด (การนำเสนอโดยการพูด)

- ระดับหัวหน้า - เหมือนระดับบริหาร
ระดับทั่วไป - ทักษะการฟัง พูด และเขียน ทั่วไป

2.5.3.3.2 กลุ่มบริษัทอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์

- ระดับบริหาร - ทักษะการเขียน (รายงานทางธุรกิจ)
- ทักษะการพูด (การพูดในที่ชุมชน การนำเสนอโดยการพูด)
ระดับหัวหน้า - ทักษะการพูด (การพูดในที่ชุมชน การนำเสนอโดยการพูด)
- ทักษะการฟัง พูด และเขียน ทั่วไป
ระดับทั่วไป - ทักษะการอ่าน (หนังสือเชิงช่าง) ฟัง และพูด

2.5.3.3.3 บริษัทผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร

- ระดับบริหาร - ทักษะการเขียน (รายงานทางธุรกิจ)
- ทักษะการพูด (การเจรจาทางธุรกิจ)
ระดับหัวหน้า - ทักษะการเขียน (การติดต่อทางธุรกิจ)
- ทักษะการพูด
ระดับทั่วไป - ทักษะการอ่าน (หนังสือเชิงช่าง)

สรุปได้ว่า บุคลากรในระดับบริหารและในระดับหัวหน้าควรมีทักษะการเขียนรายงานทางธุรกิจและทักษะการพูดในด้านการนำเสนอปากเปล่าหรือพูดในที่ชุมชน ส่วนบุคลากรในระดับทั่วไปควรมีทักษะฟัง พูด และเขียน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้ต้องการวิเคราะห์และรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับความจำเป็นในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีเพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการปรับปรุงหลักสูตรภาษาอังกฤษที่จัดสอนให้กับนักศึกษาในมหาวิทยาลัย แต่ปัญหาที่เป็นปกติธรรมดาของการรวบรวมความจำเป็นในการเรียนนี้ก็คือ การที่ผู้เรียนเองก็ยังไม่ทราบแน่ชัดว่าภาษาอังกฤษที่ตนจำเป็นต้องใช้ในอนาคตนั้นเป็นอย่างไร และในชีวิตปัจจุบันของนักศึกษา ก็อาจจะไม่มีความจำเป็นที่จะต้องใช้ภาษาอังกฤษก็ได้ กล่าวคือ ไม่มี immediate needs ดังนั้น ในแง่ของการใช้ภาษาในอนาคต ผู้วิจัยจึงต้องหาข้อมูลจากสถาบันเป้าหมาย (target institutions) ซึ่งได้แก่ทางราชการหรือตามสาขาวิชาเอกของนักศึกษาแต่ละคณะเพื่อหาความจำเป็นของสถาบันนั้นๆ มาเป็นตัวกำหนด และในด้านการใช้ภาษาอังกฤษในการศึกษาชั้นสูงขึ้นไปก็ต้องหาข้อมูลจากผู้สอนสาขาวิชาเอกของนักศึกษาแต่ละคณะ แต่ในขณะเดียวกันก็มีได้ละเลยความจำเป็นหรือความต้องการส่วนตัว (personal needs/ wants) ของนักศึกษาที่จะเป็นข้อมูลที่สามารถนำมาปรับปรุงวิชาให้ตรงกับความต้องการได้

1. กลุ่มประชากร

กลุ่มประชากรในการวิจัยนี้แบ่งออกเป็นสามกลุ่ม ได้แก่

1.1 กลุ่มนักศึกษา

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ วิทยาศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ และคณะเภสัชศาสตร์ เลือกโดยการสุ่มตัวอย่าง จำนวนทั้งสิ้น 518 คน เป็นนักศึกษาชั้นปีที่สอง จำนวน 345 คน และชั้นปีที่สี่ 173 คน โดยถือว่ากลุ่มชั้นปีที่สองเป็นกลุ่มที่กำลังศึกษาวิชาบังคับภาษาอังกฤษ และกลุ่มชั้นปีที่สี่เป็นกลุ่มที่กำลังศึกษาวิชาเอก

ตารางที่ 3.1 ประชากรกลุ่มนักศึกษา

คณะ	ชั้นปีที่ 2		ชั้นปีที่ 4	
	ความถี่	เปอร์เซ็นต์	ความถี่	เปอร์เซ็นต์
เกษตรศาสตร์	34	9.9	21	12.0
วิทยาศาสตร์	147	42.6	52	24.3
วิศวกรรมศาสตร์	124	35.9	63	36.0
เภสัชศาสตร์	40	11.6	39	22.3
รวม	345	100	173	100

2.2 กลุ่มผู้ทำงาน

กลุ่มตัวอย่างนี้เป็นผู้ประกอบอาชีพในสาขาวิชาที่สำเร็จมาจากมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ได้แก่ สาขาวิชาด้านการเกษตร วิทยาศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ สำหรับด้านเภสัชศาสตร์นั้น ยังไม่มีบัณฑิตในตลาดงานอาชีพ

ตารางที่ 3.2 ประชากรกลุ่มผู้ทำงาน

สาขาวิชา	ความถี่	เปอร์เซ็นต์
เกษตรศาสตร์	19	38.38
วิทยาศาสตร์	2	4.1
วิศวกรรมศาสตร์	28	57.1
รวม	49	100

2.3 กลุ่มผู้สอน

กลุ่มตัวอย่างนี้เป็นอาจารย์ผู้สอนจากภาควิชาต่างๆในคณะเกษตรศาสตร์ วิทยาศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ และเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี จำนวนทั้งสิ้น 55 คน

ตารางที่ 3.3 ประชากรกลุ่มผู้สอน

คณะ	ความถี่	เปอร์เซ็นต์
เกษตรศาสตร์	22	39.3
วิทยาศาสตร์	8	14.3
วิศวกรรมศาสตร์	12	21.4
เภสัชศาสตร์	14	25.0
รวม	55	100

2. การรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามกับประชากรทุกกลุ่ม แบบสอบถามนี้แบ่งเป็นสองตอน คือ

1. ตอนที่หนึ่ง เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม แบบสอบถามตอนนี้จะมีความเหมือนกันทุกฉบับ
2. ตอนที่สอง เป็นคำถามเกี่ยวกับความจำเป็น ความต้องการ และความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในปัจจุบัน ซึ่งในตอนที่สองนี้ จะมีคำถามที่ต่างกันไปตามข้อ ขึ้นอยู่กับว่า กลุ่มประชากรกลุ่มใดจะให้ข้อมูลชนิดใดได้ เช่น ความจำเป็นในการใช้ภาษาอังกฤษในการทำงาน ก็จะมีเพียงกลุ่มผู้ทำงานเท่านั้นที่จะสามารถให้ข้อมูลได้ ดังนั้น คำถามข้อนี้จึงไม่อยู่ในแบบสอบถามที่ใช้กับนักศึกษา เป็นต้น

ตัวอย่างแบบสอบถามปรากฏอยู่ในภาคผนวก

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลจากแบบสอบถามได้นำมาป้อนเข้าโปรแกรม SPSS โดยในขั้นแรกก็หาค่าความถี่และค่าร้อยละ จากนั้นก็ใช้ t-test เพื่อตรวจสอบค่าความเชื่อมั่นของตัวแปรคู่ เช่น ระดับ คะแนนและทัศนคติเกี่ยวกับความสำคัญของภาษาอังกฤษ เป็นต้น เมื่อได้ข้อมูลมาแล้วจึงอภิปรายผลและเสนอวิธีการปรับปรุงหลักสูตร

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งออกเป็นสามส่วนคือ

1. การเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษที่ควรมีเพื่อวัตถุประสงค์ต่างๆและความสามารถที่มีอยู่ในปัจจุบัน
2. ทศนคติเกี่ยวกับการเรียนกลุ่มวิชาบังคับภาษาอังกฤษ
3. ความต้องการเกี่ยวกับวิชาบังคับภาษาอังกฤษ

1. การเปรียบเทียบระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษที่ควรมีกับความสามารถที่มีในปัจจุบัน

เนื่องจากการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบันนั้น จำเป็นต้องเป็นการเรียนการสอนเพื่อวัตถุประสงค์ที่เฉพาะและชัดเจนเนื่องด้วยความจำกัดทางโครงสร้างหลักสูตร และจะต้องเป็นการเรียนการสอนเพื่อให้สามารถไปใช้ประโยชน์ได้อย่างแท้จริง ทั้งในอนาคตอันใกล้ คือการเรียนในระดับที่สูงขึ้นไป และเมื่อออกไปประกอบอาชีพตามสาขาวิชา รวมทั้งเพื่อดำรงชีพได้อย่างทันต่อความเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก ดังนั้น ในการดำเนินการเพื่อปรับปรุงหลักสูตรภาษาอังกฤษให้สามารถบรรลุวัตถุประสงค์นี้ได้ ข้อมูลเกี่ยวกับความสามารถทางภาษาอังกฤษที่ควรมีหรือ needs ซึ่งอาจเป็นความต้องการของผู้ประกอบการ หรือ ของการศึกษาในขั้นที่สูงขึ้น หรือของสังคม จึงเป็นสิ่งจำเป็น และเมื่อได้ทราบว่ามี needs คืออะไรแล้ว ก็ต้องมีข้อมูลต่อไปว่าทักษะที่มีอยู่ในปัจจุบันนั้นเป็นอย่างไร ขั้นสุดท้าย เมื่อนำความสามารถที่ควรมีในบริบทต่างๆและความสามารถที่มีอยู่ในปัจจุบันมาเปรียบเทียบกัน ก็จะได้ข้อมูลว่า ยังมีสิ่งใดที่ยังขาดอยู่ (lacks) เพื่อเป็นข้อมูลในการหาวิธีการปรับปรุงหลักสูตรเพื่อเพิ่มพูนความสามารถในส่วนนั้นให้เพียงพอในการใช้งานในบริบทต่างๆต่อไป นอกจากนี้ ก็ยังมีข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งที่ผู้เรียนต้องการเพื่อเป็นข้อมูลในการปรับปรุงรายวิชาให้มีความน่าสนใจสำหรับผู้เรียนมากขึ้นด้วย

1.1 ความสามารถโดยรวม

ผลวิเคราะห์ทางสถิติโดยใช้ค่าจาก t-test แสดงว่า เมื่อเปรียบเทียบกันแล้ว ระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในปัจจุบันโดยทั่วไปทั้งสี่ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่าน เขียน นั้นยังไม่เท่ากับระดับความสามารถที่ควรมีในปัจจุบัน โดยมีค่าความแตกต่างทางสถิติที่ $p = 0.001$ หรือที่ระดับความเชื่อมั่นที่ 99% ผลนี้ปรากฏขึ้นเดียวกันในกลุ่มประชากรทั้งสองกลุ่มคือ นักศึกษาชั้นปีที่สอง ชั้นปีที่สี่ นักศึกษาที่จบไปทำงานแล้ว และอาจารย์ผู้สอนวิชาเอก จึงเห็นได้ว่า กลุ่มประชากรทั้งหมดเห็นว่าความสามารถทางภาษาอังกฤษที่ตนมีหรือที่นักศึกษามีในปัจจุบันนั้น ยังไม่เพียงพอกับความจำเป็นในการใช้ภาษาอังกฤษในปัจจุบัน

1.2 ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในการเรียนวิชาเอก

ข้อมูลเกี่ยวกับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในการเรียนวิชาเอกนี้ เป็นข้อมูลจากนักศึกษาชั้นปีที่สี่ที่ได้เรียนวิชาเอกในสาขาวิชาของตนแล้วเท่านั้น โดยแยกเป็นความสามารถในการ ฟัง พูด อ่าน และเขียน ในกิจกรรมต่างๆที่เกี่ยวข้องในการเรียนวิชาเอก ดังมีค่าความถี่ตามตารางที่แสดงไว้ข้างล่างนี้

ตารางที่ 4.1 ระดับความสามารถภาษาอังกฤษที่มีในการเรียนวิชาเอกหลังจากเรียนวิชาบังคับภาษาอังกฤษแล้ว (%)

ทักษะ	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด
การฟัง					
1. ฟังคำบรรยายจากผู้สอนในชั้นเรียน	1.8	19.3	55.6	21.1	2.3
2. ฟังคำบรรยาย อภิปรายในการประชุมวิชาการ	2.3	29.2	49.7	15.2	3.5
3. ฟังคำบรรยายภาพยนตร์ วิดีทัศน์ ฯลฯ	2.3	31.6	43.3	18.1	4.7
4. อื่นๆ	-	-	33.3	66.7	-
การพูด					
1. ถาม-ตอบในชั้นเรียน	2.3	30.8	53.8	11.6	1.7
2. ถาม-ตอบในที่ประชุมวิชาการ	5.3	43.3	38.6	10.5	2.3
3. พูดรายงานหน้าชั้น	5.8	33.1	47.1	12.2	1.7
4. สนทนาแลกเปลี่ยนความรู้กับชาวต่างประเทศ	11.0	33.1	34.9	14.0	7.0
5. อื่นๆ	-	-	75.0	25.0	-
การอ่าน					
1. อ่านตำราเรียน	-	7.0	45.6	32.7	14.6
2. อ่านข้อสอบ	-	9.9	52.0	28.7	9.4
3. อ่านบทความในวารสารวิชาการ	1.2	13.5	48.2	28.2	8.8
3. อ่านบทความในหนังสือพิมพ์	1.8	21.1	46.8	23.4	7.0
4. อ่านคู่มือปฏิบัติการ	1.8	14.0	48.0	25.1	11.1
5. อื่นๆ	16.7	16.7	33.3	33.3	-
การเขียน					
1. จัดบันทึกจากการฟังคำบรรยาย	1.2	19.8	55.2	20.3	3.5
2. เขียนตอบข้อสอบ	1.7	20.3	58.1	18.6	1.2
3. เขียนสรุปจากการอ่านตำรา	2.9	21.5	55.2	16.3	4.1
4. เขียนรายงาน	2.9	23.8	55.8	15.1	2.3
5. อื่นๆ	-	16.7	16.7	16.7	-

เมื่อวิเคราะห์ผลการทดสอบทางสถิติเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในการเรียนวิชาเอกหลังจากเรียนจบวิชาบังคับภาษาอังกฤษแล้วกับระดับความสามารถที่ควรจะมี ก็พบว่ามีผลแตกต่างทางสถิติที่ $p = 0.001$ หรือที่ระดับความเชื่อมั่น 99% ซึ่งก็หมายความว่า กลุ่มประชากรเห็นว่า ระดับความสามารถที่มีอยู่นั้นยังไม่เพียงพอ ทั้งนี้ยกเว้นทักษะในการอ่านตำราเรียนที่มีความแตกต่างทางสถิติที่ $p = 0.005$ หรือที่ระดับความเชื่อมั่นที่ 95% ซึ่งหมายความว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าความสามารถในการอ่านตำรานั้นดีกว่าความสามารถด้านอื่นๆ

1.3 ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในการทำงาน

ข้อมูลเกี่ยวกับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในการเรียนวิชาเอกนี้ มาจากนักศึกษาชั้นที่เรียนจบแล้วและกำลังทำงาน และอาจารย์เท่านั้น โดยแยกเป็นความสามารถในการ ฟัง พูด อ่าน และเขียน ในกิจกรรมต่างๆที่เกี่ยวข้องในการทำงาน ดังมีค่าความถี่ตามตาราง ที่แสดงไว้ข้างล่างนี้

ตารางที่ 4.2 ระดับความสามารถภาษาอังกฤษที่มีในการทำงานหลังจากเรียนวิชาบังคับภาษาอังกฤษแล้ว (%)

ทักษะ	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด
การฟัง					
1. ฟังคำบรรยาย อภิปราย ฯลฯ	4.2	2.71	39.6	22.9	6.3
2. ฟังคำบรรยายภาพยนตร์	4.2	25.0	37.5	31.3	2.1
3. อื่นๆ	-	-	-	-	-
การพูด					
1. ถาม-ตอบในการทำงาน	4.3	27.7	40.4	23.4	4.3
2. ถาม-ตอบในที่ประชุมวิชาการ	4.2	39.6	39.6	12.5	4.2
3. พูดรายงาน	4.4	40.0	42.2	8.9	4.4
4. สนทนาแลกเปลี่ยนความรู้ข่าวสาร	4.2	29.2	43.6	18.8	4.2
5. อื่นๆ	-	-	-	-	-
การอ่าน					
1. อ่านตำรา	-	8.3	39.6	33.3	18.8
2. อ่านบทความในวารสารวิชาการ	-	14.6	39.6	35.4	10.4
3. อ่านบทความในหนังสือพิมพ์	-	19.1	55.3	19.1	6.4
4. อ่านคู่มือปฏิบัติการ	-	8.5	34.0	29.8	27.7
5. อื่นๆ	-	-	-	-	-
การเขียน					
1. จัดบันทึกจากการฟังคำบรรยาย	16.3	25.0	50.0	14.6	4.2
2. เขียนสรุปจากการอ่านตำรา	6.3	25.0	50.0	14.6	4.2
3. เขียนรายงาน	-	26.7	46.7	20.0	6.7
4. อื่นๆ	-	-	-	-	-

จากผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของระดับความสามารถที่มีในการทำงานหลังจากเรียนวิชาบังคับภาษาอังกฤษแล้ว กับระดับความสามารถที่ควรจะมีในปัจจุบัน พบว่า ทักษะการฟัง พูด และเขียนมีความแตกต่างกันทางสถิติที่ $p = 0.001$ หรือที่ระดับความเชื่อมั่น 99% ซึ่งหมายความว่าความสามารถที่มีหลังจากเรียนวิชาบังคับภาษาอังกฤษแล้วนั้นไม่เพียงพอในการทำงาน แต่สำหรับทักษะการอ่าน มีเฉพาะกรณีอ่านบทความในหนังสือพิมพ์เท่านั้นที่มีความแตกต่างกันที่ระดับ $p = 0.001$ ส่วนที่เหลือคือ การอ่านบทความในวารสารวิชาการ มีความแตกต่างที่ $p = 0.005$ หรือที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ซึ่งก็ยังนับว่ามีความแตกต่าง แต่ที่เหลืออีกสองกรณีคือ การอ่านตำรา และการอ่านคู่มือปฏิบัติการนั้นไม่มีความแตกต่างทางสถิติ หมายความว่าระดับความสามารถในการอ่านตำรา และการอ่านคู่มือปฏิบัติการนั้นเพียงพอในการทำงานแล้ว

2. ทศนคติเกี่ยวกับวิชาบังคับภาษาอังกฤษ

การสำรวจทัศนคติเกี่ยวกับวิชาบังคับภาษาอังกฤษมีความสำคัญในการปรับปรุงหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ เพราะจะทำให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการด้านต่างๆของผู้เรียนและผู้ที่เกี่ยวข้อง

2.1 ทศนคติเกี่ยวกับความสำคัญของวิชาบังคับภาษาอังกฤษและการให้วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาบังคับ

2.1.1 ปัจจัยที่อาจมีอิทธิพลต่อทัศนคติเกี่ยวกับความสำคัญของวิชาบังคับภาษาอังกฤษ และการให้วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาบังคับ

เนื่องจากกลุ่มประชากรในการวิจัยนี้แบ่งออกได้เป็นสี่กลุ่มที่มีประสบการณ์แตกต่างกัน มีนักศึกษาที่กำลังศึกษาวิชาภาษาอังกฤษบังคับอังกฤษอยู่ ผู้ที่เรียนวิชาบังคับภาษาอังกฤษแล้วและกำลังเรียนวิชาเอกอยู่ ผู้ที่เรียนจบแล้วและกำลังทำงานอยู่ และกลุ่มอาจารย์ผู้สอนวิชาเอก การศึกษานี้จึงได้สำรวจปัจจัยที่อาจมีอิทธิพลต่อทัศนคติเกี่ยวกับวิชาบังคับภาษาอังกฤษ ซึ่งอาจมีอิทธิพลต่อการทัศนคติเกี่ยวกับระดับความสำคัญและการให้ภาษาอังกฤษเป็นวิชาบังคับ ปัจจัยนี้ก็คือระดับคะแนนที่ได้จากรายวิชาบังคับภาษาอังกฤษ

การที่นักศึกษาเรียนวิชาบังคับภาษาอังกฤษได้ระดับคะแนนไม่ดีอาจมีผลต่อทัศนคติเกี่ยวกับระดับความสำคัญและประโยชน์ของวิชาบังคับภาษาอังกฤษได้ แต่ผลการวิเคราะห์ทางสถิติพบว่า สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่สองนั้น การได้ระดับชั้นใดๆในรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1 และ 2 ไม่มีผลต่อทัศนคติเกี่ยวกับต่อการเห็นระดับความสำคัญและประโยชน์ของวิชาบังคับภาษาอังกฤษ ยกเว้นระดับชั้นของรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1 ที่มีผลต่อทัศนคติเกี่ยวกับการให้ภาษาอังกฤษเป็นวิชาบังคับ ที่ระดับความเชื่อมั่น 99% สำหรับนักศึกษาปีที่สี่ก็มีความเห็นเช่นเดียวกัน ต่างกันตรงที่ค่าความเชื่อมั่นเป็น 90%

ความเปลี่ยนแปลงนี้อาจจะอธิบายได้ว่า มีความเปลี่ยนแปลงของทัศนคติเกี่ยวกับการเรียน เมื่อเรียนแล้วได้ระดับชั้นไม่ดีก็ไม่ต้องกาให้เป็นวิชาบังคับ แต่ก็เห็นความสำคัญ ครั้นเมื่อได้เรียนมากขึ้น ก็เห็นประโยชน์ของวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานมากขึ้น ทำให้เห็นว่าควรให้วิชานี้เป็นวิชาบังคับ ที่ นักศึกษาทุกคนต้องเรียน แม้ว่า จะได้ระดับชั้นไม่ดีก็ตาม

2.1.2 ทศนคติเกี่ยวกับการมีวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาบังคับ

กลุ่มประชากรส่วนใหญ่เห็นว่าควรให้วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาบังคับ ดังตัวเลขที่แสดงไว้ในตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 ทศนคติ เกี่ยวกับการมีวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาบังคับ

กลุ่มประชากร	ควร	ไม่ควร
ชั้นปีที่สอง	97.1	2.9
ชั้นปีที่สี่	90.3	9.7
จบการศึกษาแล้ว	98.0	2.0
อาจารย์	98.2	1.8

ประชากรส่วนใหญ่ (95.9 %) เห็นว่า ควรให้วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาบังคับ เนื่องจากเห็นความจำเป็นในการใช้ภาษาอังกฤษ นักศึกษาชั้นปีที่สี่เป็นกลุ่มที่เห็นว่าไม่ควรเป็นวิชาบังคับมากที่สุด คือ 9.7% ซึ่งอาจเป็นเพราะว่าเมื่อเป็นวิชาบังคับก็จะมีผลต่อระดับคะแนนเฉลี่ย และนักศึกษาชั้นปีนี้กำลังจะจบการศึกษา จึงมองเห็นว่าถ้าไม่เป็นวิชาบังคับก็จะดี

2.2 ทศนคติเกี่ยวกับประโยชน์ของวิชาบังคับภาษาอังกฤษ

2.2.1 ความมีประโยชน์ของวิชาบังคับภาษาอังกฤษ

กลุ่มประชากรส่วนใหญ่เห็นว่าวิชาบังคับภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่มีประโยชน์ ดังตัวเลขที่แสดงไว้ในตารางที่ 3.4

ตารางที่ 4.4 ทศนคติเกี่ยวกับประโยชน์ของวิชาบังคับภาษาอังกฤษ

กลุ่มประชากร	มี	ไม่มี
ชั้นปีที่สอง	99.7	0.03
ชั้นปีที่สี่	99.4	0.06
จบการศึกษาแล้ว	100	0
อาจารย์	100	0

กลุ่มประชากรที่เป็นนักศึกษาร้อยละ 99.6 % เห็นว่าวิชาบังคับภาษาอังกฤษมีประโยชน์ ในขณะที่ผู้ที่จบการศึกษาแล้วและอาจารย์ผู้สอนวิชาเอกทั้งหมด (100%) เห็นว่ามีประโยชน์ ทั้งนี้เป็นเพราะว่าผู้ที่อยู่ในวงการงานมีประสบการณ์ตรงและตระหนักในความสำคัญและประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนภาษาอังกฤษ

2.2.2 ทศนคติเกี่ยวกับประโยชน์ของวิชาบังคับภาษาอังกฤษในด้านต่าง ๆ

กลุ่มประชากรเห็นว่าวิชาบังคับภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่มีประโยชน์ในด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.5 ทศนคติเกี่ยวกับประโยชน์ของวิชาบังคับภาษาอังกฤษ ในด้านต่าง ๆ

	ชั้นปีที่สอง	ชั้นปีที่สี่	จบการศึกษาแล้ว	อาจารย์
1. การเรียนกระบวนวิชาเอก	71.01	65.55	61.22	66.07
2. การติดต่อสื่อสารในยุคข้อมูลข่าวสาร	92.17	89.08	89.79	92.89
3. การได้รับการยกย่องในสังคม	27.82	28.73	-	19.64

จะเห็นได้ว่าประชากรทุกกลุ่มเห็นว่าประโยชน์สูงสุดของวิชาบังคับภาษาอังกฤษคือด้านการติดต่อสื่อสารในยุคข้อมูลข่าวสาร (90.98%) ซึ่งก็สอดคล้องกับความเป็นไปของยุคสมัยที่ผู้ คนจำเป็นต้องมีการติดต่อสื่อสาร ทำธุรกิจ มีความสัมพันธ์ข้ามชาติ ทำให้ต้องใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลาง และการเรียนวิชาบังคับภาษาอังกฤษก็ทำให้สามารถติดต่อสื่อสารได้ ประโยชน์ด้านการเรียนกระบวนวิชาเอกนั้นก็ยังคงมีอยู่ (65.85%) แต่สำหรับประโยชน์ในการทำให้เป็นที่ยอมรับในสังคมนั้น ยังมีผู้เห็นความสำคัญเพียงส่วนน้อยเท่านั้น

2.2.2.1 ทศนคติเกี่ยวกับการเรียนวิชาบังคับภาษาอังกฤษในการทำให้ประสบความสำเร็จในการเรียนวิชาเอก

กลุ่มประชากรมีความเห็นเกี่ยวกับการเรียนวิชาบังคับภาษาอังกฤษในการทำให้ประสบความสำเร็จในการเรียนวิชาเอกดังนี้

ตารางที่ 4.6 ทศนคติเกี่ยวกับการเรียนวิชาบังคับภาษาอังกฤษในการทำให้ประสบความสำเร็จในการเรียนวิชาเอก

กลุ่มประชากร	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่มีเลย
ชั้นปีที่สี่	12.5	47.6	32.1	7.1	0.6
อาจารย์	10.7	50.0	28.6	10.7	0

ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่าการเรียนวิชาบังคับภาษาอังกฤษทำให้ประสบความสำเร็จในการเรียนวิชาเอกมากเป็นจำนวน 48.8% ปานกลาง 30.25% มากที่สุด 11.6 น้อย 8.9% และไม่มีเลยเพียง 0.6% จึงเห็นได้ว่าส่วนใหญ่แล้วยังเห็นว่าการเรียนวิชาบังคับภาษาอังกฤษมีประโยชน์ในการเรียนวิชาเอก

2.2.2.2 ทศนคติเกี่ยวกับระดับทักษะภาษาอังกฤษในการเรียนกระบวนวิชาเอก

กลุ่มประชากรมีความเห็นเกี่ยวกับระดับทักษะภาษาอังกฤษที่มีในการเรียนกระบวนวิชาเอก หลังจากการเรียนวิชาบังคับภาษาอังกฤษแล้ว ดังนี้

ตารางที่ 4.7 ทศนคติเกี่ยวกับระดับทักษะภาษาอังกฤษในการเรียนกระบวนวิชาเอก

กลุ่มประชากร	เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	ไม่ทราบ
ชั้นปีที่สอง	5.6	54.0	40.5
ชั้นปีที่สี่	4.7	58.1	37.2
จบการศึกษาแล้ว	2.2	58.7	39.1
อาจารย์	14.5	49.1	36.4

ประชากรจำนวน 54.9% เห็นว่าระดับทักษะภาษาอังกฤษที่มีในการเรียนกระบวนวิชาเอก หลังจากการเรียนวิชาบังคับภาษาอังกฤษแล้วนั้นไม่เพียงพอ ในขณะที่ 38.3% ไม่ทราบว่าเพียงพอหรือไม่ ซึ่งในกลุ่มหลังนี้ เป็นนักศึกษาชั้นปีที่สองถึง 40.5% ของจำนวนนักศึกษาชั้นปีที่สองทั้งหมด ซึ่งก็เป็นเพราะยังไม่มีประสบการณ์ในการเรียนวิชาเอกจึงไม่อาจตอบได้ ส่วนที่ตอบว่าเพียงพอนั้นก็อาจจะมาจากการสอบถามหรือหาข้อมูล ความเป็นไปได้ในการเลือกคำตอบว่า "ไม่ทราบ" อีกประการหนึ่งก็คือ การสอนวิชาเอกนั้น มีการปรับเปลี่ยนเช่นเดียวกันกับการสอนรายวิชาอื่นๆ ซึ่งก็จะทำให้ไม่ทราบชัดว่า ภาษาอังกฤษจะมีความจำเป็นเพียงใด สำหรับผู้ที่ตอบว่าเพียงพอทั้งหมดนั้นมีเพียง 6.75 ของประชากรทั้งหมดเท่านั้น

2.2.2.3 ทศนคติเกี่ยวกับความสัมพันธของการเรียนวิชาบังคับภาษาอังกฤษกับการประสบความสำเร็จในการทำงาน

กลุ่มประชากรที่ตอบแบบสอบถามนี้เป็นกลุ่มผู้ที่กำลัง ทำงานตามวิชาเอกที่เรียนมา และความเห็นเกี่ยวกับการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในการทำให้ประสบความสำเร็จในการทำงาน มีดังนี้

ตารางที่ 4.8 ทศนคติเกี่ยวกับการเรียนวิชาบังคับภาษาอังกฤษในการทำให้ประสบความสำเร็จในการทำงาน

กลุ่มประชากร	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่มีเลย
จบการศึกษาแล้ว	17.0	36.2	34.0	10.6	2.1

ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่าการเรียนวิชาบังคับภาษาอังกฤษทำให้สามารถทำงานได้มากเป็นจำนวน 36.2% ปานกลาง 34% มากที่สุด 17% และน้อยหรือไม่มีเลยเพียง 12.7% หมายความว่า การเรียนวิชาบังคับภาษาอังกฤษมีผลต่อการประสบความสำเร็จในการทำงาน และช่วยให้ทำงานได้ดี

2.2.2.4 ทศนคติเกี่ยวกับทักษะภาษาอังกฤษในการทำงาน

กลุ่มประชากรมีความเห็นเกี่ยวกับระดับทักษะภาษาอังกฤษในการการทำงาน หลังจากการเรียนวิชาบังคับภาษาอังกฤษแล้ว ดังนี้

ตารางที่ 4.9 ทศนคติเกี่ยวกับทักษะภาษาอังกฤษในการทำงาน

กลุ่มประชากร	เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	ไม่ทราบ
จบการศึกษาแล้ว	2.0	57.1	40.8

กลุ่มประชากรเห็นว่าระดับทักษะที่มีหลังจากการเรียนวิชาบังคับภาษาอังกฤษแล้วนั้นไม่เพียงพอในการทำงาน (57.1%) ที่ตอบว่าไม่ทราบก็มีถึง 40.8% แต่ที่ตอบว่าเพียงพอมีเพียง 2.0%หมายความว่าหากมหาวิทยาลัยประสงค์จะให้บัณฑิตที่จบออกไปทำงานแล้วสามารถใช้ทักษะทางภาษาในการทำงานได้อย่างพอเพียง อาจจะต้องพิจารณาปรับปรุงหลักสูตรวิชาศึกษาทั่วไป ในประเด็นที่เกี่ยวข้องโดยละเอียดต่อไป ทั้งในด้านผู้สอน วัสดุการเรียน กระบวนการเรียนการสอน การวัดผล ประเมินผล และอื่นๆที่เกี่ยวข้อง

2.2.2.5 ทศนคติเกี่ยวกับทักษะภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวัน

กลุ่มประชากรมีความเห็นเกี่ยวกับระดับทักษะภาษาอังกฤษที่มีในการติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวัน หลังจากการเรียนวิชาบังคับภาษาอังกฤษแล้ว ดังนี้

ตารางที่ 4.10 ทศนคติเกี่ยวกับทักษะภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวัน

กลุ่มประชากร	เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	ไม่ทราบ
ชั้นปีที่สอง	3.8	64.2	32.0
ชั้นปีที่สี่	2.3	77.3	20.3
จบการศึกษาแล้ว	0	68.1	31.9
อาจารย์	14.8	70.4	14.8

ประชากรส่วนใหญ่ (70%) เห็นว่าการเรียนวิชาบังคับภาษาอังกฤษยังไม่เพียงพอที่จะทำให้สามารถติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวันได้ 24.75% ยังไม่ทราบว่าเพียงพอหรือไม่

มีความเป็นไปได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่ตอบว่าไม่ทราบไม่มีโอกาสให้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันมากนัก จึงไม่อาจให้ข้อมูลได้ แต่จะเห็นได้ว่าประชากรส่วนใหญ่เห็นว่าไม่เพียงพอ และมีเพียง 5.02% เท่านั้นที่คิดว่าเพียงพอ ทั้งนี้ ไม่มีผู้ที่จบการศึกษาแล้วและกำลังทำงานอยู่เห็นว่าระดับทักษะที่มีนั้น เพียงพอสำหรับการติดต่อสื่อสารเลย

ดังนั้น จึงเห็นได้ว่า มีความจำเป็นที่ จะต้องปรับปรุงในหลายๆด้าน เช่น หลักสูตรวิชาศึกษาทั่วไป วัสดุการเรียน ผู้สอน กระบวนการเรียนการสอน และอื่นๆที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ นักศึกษามีโอกาสได้เรียนภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้นจนเพียงพอกับการใช้งานในชีวิตประจำวันได้

2.2.2.6 ทศนคติเกี่ยวกับทักษะภาษาอังกฤษในการที่จะทำให้ได้รับการยกย่องในสังคม

กลุ่มประชากรมีความเห็นเกี่ยวกับทักษะภาษาอังกฤษที่จะทำให้ได้รับการยกย่องในสังคม หลังจากการเรียนวิชาบังคับภาษาอังกฤษแล้ว ดังนี้

ตารางที่ 4.11 ทศนคติเกี่ยวกับทักษะภาษาอังกฤษที่จะทำให้ได้รับการยกย่องในสังคม

กลุ่มประชากร	เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	ไม่ทราบ
ชั้นปีที่สอง	40.4	43.1	16.6
ชั้นปีที่สี่	26.5	n.a.	n.a.
จบการศึกษาแล้ว	34.1	45.5	20.5
อาจารย์	42.0	52.0	6.0

ประเด็นเกี่ยวกับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษที่ทำให้เป็นที่ยกย่องในสังคมนั้นเป็นประเด็นที่ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นว่าเพียงพอและไม่เพียงพอเป็นจำนวน 35.75% และ 46.8 ตามลำดับ ซึ่งก็ไม่แตกต่างกันอย่างชัดเจนเหมือนในประเด็นภาษาอังกฤษในการทำงานและการศึกษาวิชาเอก อันอาจจะเป็นเพราะผู้ตอบยังไม่มีโอกาสใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันและการทำงานมากนัก ที่จะบ่งบอกให้เห็น สถานะที่แตกต่างของผู้ที่สามารถใช้ภาษาอังกฤษในระดับที่ดีกว่าได้ หรืออาจเป็นเพราะความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษได้ดีในบริบทของผู้ตอบไม่ถือเป็นเรื่องพิเศษ

3. ความต้องการเกี่ยวกับการเรียนวิชาบังคับภาษาอังกฤษ

คำถามในการสำรวจเกี่ยวกับการเปิดรายวิชาบังคับภาษาอังกฤษ มีประเด็นต่างๆดังนี้คือ

1. ควรเปิดเป็นวิชาบังคับหรือไม่
2. ควรกำหนดให้เรียนในชั้นปีใด
3. ลักษณะเนื้อหาควรเป็นอย่างไร
4. จำนวนชั่วโมงเรียนต่อสัปดาห์ควรเป็นเท่าใด
5. จำนวนนักศึกษาสูงสุดต่อกลุ่มควรเป็นเท่าใด
6. การวัดผลควรดำเนินการอย่างไร
7. ลักษณะการเรียนการสอนและลักษณะกิจกรรมควรเป็นอย่างไร

3.1. ความต้องการเกี่ยวกับข้อกำหนดในการเรียนวิชาบังคับภาษาอังกฤษ

ผู้ตอบส่วนใหญ่เห็นว่าควรเปิดเป็นวิชาบังคับ

ตารางที่ 4.12 ความต้องการเกี่ยวกับข้อกำหนดในการเรียนวิชาบังคับภาษาอังกฤษ ในหลักสูตร (%)

ความต้องการ	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 4	นักศึกษาที่ทำ งานแล้ว	อาจารย์	หมายเหตุ
1. ควรเปิดเป็นวิชาบังคับ	97.2	90.3	98.2	98.0	
2. ไม่ควรเปิดเป็นวิชาบังคับ	2.9	9.7	1.8	2.0	

3.2 ความต้องการเกี่ยวกับ ข้อกำหนดในการเรียนวิชาบังคับภาษาอังกฤษในแง่ชั้นปี

ผู้ตอบส่วนใหญ่เห็นว่าควรให้เรียนในชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 และมีข้อมูลที่น่าสนใจในส่วนของผู้ตอบที่เป็นอาจารย์ว่ามีจำนวนมากที่ เห็นว่าควรให้เรียนในชั้นปีที่ 3 และ 4 ดังนี้

ตารางที่ -4.13 ความต้องการเกี่ยวกับชั้นปีที่ควรให้ เรียนวิชาบังคับภาษาอังกฤษในหลักสูตร(%)

ความต้องการ	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 4	นักศึกษาที่ ทำงาน แล้ว	อาจารย์	หมายเหตุ
1. ควรให้เรียนในชั้นปีที่ 1 และ 2	85.50	66.09	69.64	61.22	
2. ควรให้เรียนชั้นปีที่ 2 และ 3	10.10	20.11	19.60	16.32	
3. ควรให้เรียนชั้นปีที่ 3 และ 4	11.88	16.66	14.28	38.77	

3.3 ความต้องการเกี่ยวกับลักษณะเนื้อหาของวิชาบังคับภาษาอังกฤษ

ผู้ตอบส่วนใหญ่ เห็นว่าเนื้อหาของวิชาบังคับภาษาอังกฤษ ควรเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน และเห็นว่าควรเกี่ยวข้องกับวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี เป็น ลำดับรองลงมา ดังนี้

ตารางที่ 4.14 ความต้องการเกี่ยวกับลักษณะเนื้อหาของวิชาบังคับภาษาอังกฤษ(%)

ความต้องการ	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 4	นักศึกษาที่ ทำงาน แล้ว	อาจารย์	หมายเหตุ
1. เกี่ยวข้องกับวิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยี	27.53	17.14	12.50	10.20	
2. เกี่ยวข้องกับวิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยีในชีวิตประจำวัน	51.88	45.40	58.92	55.10	
3. เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน	72.17	62.06	55.35	63.20	

3.4 ความต้องการเกี่ยวกับจำนวนชั่วโมงที่เรียนต่อสัปดาห์

ผู้ตอบส่วนใหญ่เห็นว่า ชั่วโมงเรียน 3 ชั่วโมง ต่อสัปดาห์ มีความเหมาะสมที่สุด

ตารางที่ 4.15 ความต้องการเกี่ยวกับจำนวนชั่วโมงที่เรียนต่อสัปดาห์ (%)

ความต้องการ	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 4	นักศึกษาที่ ทำงาน แล้ว	อาจารย์	หมายเหตุ
1. 3 ชั่วโมง	52.63	37.5	54.6	66.1	
2. 4 ชั่วโมง	28.61	39.5	25.3	19.6	
3. 5 ชั่วโมง	13.85	22.9	20.1	14.3	

3.5. ความคิดเห็นเกี่ยวกับจำนวนของนักศึกษามากที่สุดต่อกลุ่มในชั้นเรียนที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของการเรียนการสอน

ผู้ตอบส่วนใหญ่เห็นว่า จำนวนนักศึกษามากที่สุดต่อกลุ่มควรไม่เกิน 30 คน เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดดังนี้

ตารางที่ 4.16 ความต้องการเกี่ยวกับจำนวนนักศึกษาสูงสุดต่อกลุ่ม (%)

จำนวนนักศึกษาต่อกลุ่มที่ต้องการ	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 4	นักศึกษาที่ ทำงาน แล้ว	อาจารย์	หมายเหตุ
1. 30	83.7	81.6	98.0	85.7	
2. 40	15.1	17.8	14.3	14.3	
3. 50	1.2	0.6	-	-	

3.6. ความต้องการเกี่ยวกับลักษณะการวัดผลในการเรียนวิชาบังคับภาษาอังกฤษ

ผู้ตอบส่วนใหญ่เห็นว่า ควรมีการสอบกลางภาคและปลายภาค เห็นว่าควรมีการสอบปลายภาค สอบย่อย และโครงงาน ในลำดับลงมาดังนี้

ตารางที่ 4.17 ความต้องการเกี่ยวกับลักษณะการวัดผลของวิชาบังคับภาษาอังกฤษ(%)

ความต้องการ	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 4	นักศึกษาที่ ทำงาน แล้ว	อาจารย์	หมายเหตุ
1. สอบปลายภาค – กลางภาค	1.2	2.85	-	-	
2. สอบกลางภาค และปลายภาค และสอบย่อย	64.2	58.85	44.9	51.8	54.93
3. โครงงาน สอบปลายภาค และสอบย่อย	10.4	11.42	8.2	16.1	11.6
4. สอบปลายภาค	24.3	25.14	46.9	32.1	32.11

3.7 ความต้องการเกี่ยวกับลักษณะการเรียนการสอนวิชาบังคับภาษาอังกฤษ

ผู้ตอบส่วนใหญ่มีความเห็นว่า ควรดำเนินการการเรียนการสอนทั้งในห้องเรียนโดยมีครูผู้สอนและเรียนนอกห้องเรียนโดยมีครูให้คำปรึกษา

ตารางที่ 4.18 ความต้องการเกี่ยวกับลักษณะการเรียนการสอนวิชาบังคับภาษาอังกฤษ(%)

ความต้องการ	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 4	นักศึกษาที่ทำงานแล้ว	อาจารย์	หมายเหตุ
1. เรียนในห้องเรียนโดยมีครูสอนเป็นหลัก	23.7	13.2	6.3	55.5	12.18
2. เรียนในห้องเรียนโดยมีครูสอนและเรียนนอกห้องเรียนโดยมีครูให้คำปรึกษา	74.9	82.8	91.7	97.5	85.98
3. เรียนนอกห้องเรียนด้วยตัวเองโดยมีครูให้คำปรึกษา	1.5	4.0	2.1	-	7.6

3.8 ความต้องการเกี่ยวกับลักษณะกิจกรรมการเรียนการสอน

ผู้สอนส่วนใหญ่มีความเห็นว่า ลักษณะกิจกรรมการเรียนการสอนที่เป็นกลุ่มเล็กเกิดประโยชน์สูงสุด

ตารางที่ 4.19 ความต้องการเกี่ยวกับ ลักษณะกิจกรรมการเรียนการสอน

ความต้องการ	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 4	นักศึกษาที่ทำงานแล้ว	อาจารย์	หมายเหตุ
1. เดี่ยว	-	13.71	n/a	n/a	
2. คู่	-	23.42	n/a	n/a	
3. กลุ่มย่อย	-	76.00	n/a	n/a	
4. ทั้งชั้น	-	14.85	n/a	n/a	

3.9 ความต้องการเกี่ยวกับการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในฐานะวิชาเลือก นอกเหนือจากการเรียน

วิชาบังคับภาษาอังกฤษ

ผู้ตอบในฐานะนักศึกษาชั้นปีที่ 2 และอาจารย์ส่วนใหญ่เห็นว่า ควรเรียนภาษาอังกฤษในฐานะวิชาเลือก ส่วนผู้ตอบที่เป็นนักศึกษา ชั้นปีที่ 4 และนักศึกษาที่จบแล้ว ส่วนใหญ่เห็นว่าไม่ควรเรียน

ตารางที่ 4.20 ความต้องการเกี่ยวกับการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในฐานะวิชาเลือก (%)

ความต้องการ	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 4	นักศึกษาที่ ทำงาน แล้ว	อาจารย์	หมายเหตุ
1. ควรเรียน	87.6	41.7	32.7	98.2	
2. ไม่ควรเรียน	12.4	58.3	67.3	1.8	

3.10 ความต้องการเกี่ยวกับการเรียนด้วยตนเอง

ผู้สอนส่วนใหญ่เห็นว่า ควรมีการเรียนในห้องเรียนโดยมีครู ผนวกกับเรียนนอกห้องเรียน โดยมีครู
ให้คำปรึกษา ดังตารางแสดงที่ 4.18

3.11 วิธีการเรียน

ในส่วนวิธีการเรียนนั้น ผู้ตอบส่วนใหญ่ ชอบเรียนกฎก่อนการฝึกทักษะ

ตารางที่ 4.21 วิธีการเรียนที่ชอบ (%)

ความต้องการ	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 4	นักศึกษาที่ ทำงาน แล้ว	อาจารย์	หมายเหตุ
1. เป็นกฎแล้วจำไปฝึกทักษะ ฟัง พูด อ่าน เขียน	-	64.1	68.1	n/a	
2. ฝึกทักษะ ฟัง พูด อ่าน เขียน แล้วจำในรูปกฎ	-	35.9	31.9	n/a	33.9

12 การใช้กลวิธีการเรียน

ในส่วนการใช้กลวิธีการเรียน นั้น ผู้ตอบใช้กลวิธีการฝึกใช้ภาษานอกห้องเรียน การท่องศัพท์ เสริม
ทักษะนอกห้องเรียน และการท่องไวยากรณ์ มากน้อยตามลำดับ ดังนี้

ตารางที่ 4.22 การใช้กลวิธีการเรียน

กลวิธี	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 4	นักศึกษาที่ ทำงาน แล้ว	อาจารย์	หมายเหตุ
1. ท่องศัพท์	142	63	17	n/a	74
2. ท่องไวยากรณ์	74	44	8	n/a	42
3. ทำแบบฝึกหัดเสริมทักษะนอก ห้องเรียน	145	40	9	n/a	64.2
4. ฝึกใช้ภาษานอกห้องเรียน	114	70	28	n/a	70.6

13 ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ หลังจากการเรียนรู้วิชาบังคับภาษาอังกฤษ แล้ว 2-3 ปี (%)

ผู้ตอบส่วนใหญ่ (47.3 % และ 51 %) เห็นว่าตนเองมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษดังนี้

ตารางที่ 4.23 ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ หลังจากเรียนรู้วิชาบังคับภาษาอังกฤษแล้ว 2-3 ปี

ระดับความสามารถ	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 4	นักศึกษาที่ ทำงาน แล้ว	อาจารย์	หมายเหตุ
หลังจากเรียนภาษาอังกฤษมาแล้ว ความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษ					
1. ดีกว่าเดิม	n/a	47.3	51	n/a	
2. เท่าเดิม	n/a	38.3	10.2	n/a	
3. ต่ำกว่าเดิม	n/a	14.4	38.8	n/a	

เห็นได้ว่าส่วนใหญ่กลุ่มประชากรส่วนใหญ่ยังคงเห็นว่าการกำหนดรายวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาบังคับในหลักสูตรในชั้นปีที่กำหนดอยู่เดิมนั้น เหมาะสมแล้ว แม้จะมีประชากรกลุ่มอาจารย์เป็นจำนวน 33.77 % เห็นว่าควรให้เรียนในชั้นปีที่สามและสี่ เพื่อให้เกื้อต่อการเรียนวิชาเอกโดยตรงก็ตาม แต่การกำหนดแผนการเรียนนี้เป็นงานระดับนโยบายและเกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนในกลุ่มวิชาเอกด้วย กลุ่มประชากรกลุ่มนี้ส่วนใหญ่จึงยังคงเห็นว่าให้เรียนในชั้นปีที่หนึ่ง และสองนั้นเหมาะสมแล้ว

การจัดการเรียนการสอน ควรให้เรียน 3 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ไม่ควรให้กลุ่มมีขนาดเกิน 30 คน เพื่อให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ เนื้อหาวิชาควรเน้นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันมากที่สุดและรองลงมา ก็ควรเป็นวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในชีวิตประจำวัน ควรมีทั้งการเรียนการสอนในห้องเรียนและการเรียนนอกห้องเรียนโดยมีครูให้คำปรึกษา กิจกรรมการเรียนการสอนควรเป็นกลุ่มเล็ก สำหรับความต้องการในด้านการวัดผลนั้นสอดคล้องกับที่สถาบันปฏิบัติอยู่ในปัจจุบัน คือ มีการสอบกลางภาค สอบปลายภาค และสอบย่อย

การเรียนรู้วิชาเลือกภาษาอังกฤษอื่นๆ นอกเหนือจากวิชาบังคับนั้น ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นหลากหลาย โดยอาจารย์และนักศึกษาชั้นปีที่สองเห็นว่าควรเรียนมากที่สุด (98.2% และ 87.6% ตามลำดับ) ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่สี่เห็นว่าควรเรียนเพียง 41.7 % และผู้ที่จบการศึกษาที่ทำงานแล้ว เห็นว่าควรเรียนเพียง 32.7% จะเห็นได้ว่าอาจารย์มองประเด็นนี้ในฐานะผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการเรียนการสอนวิชาเอกที่จำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษ และนักศึกษาชั้นปีที่สองก็มองในฐานะผู้ที่ยังไม่มีประสบการณ์ตรง ส่วนผู้ที่จบการศึกษาและทำงานแล้ว เป็นผู้ที่ไม่มีประสบการณ์ตรงในการทำงาน เห็นว่าการเรียนวิชาบังคับก็ช่วยให้สามารถทำงานได้ระดับหนึ่ง (เช่น การอ่านคู่มือปฏิบัติการ เป็นต้น) สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่สี่เป็นชั้นปีที่ต้องมุ่งเรียนวิชาเอก ทำให้ไม่มีเวลาที่จะเรียน และภาษาอังกฤษที่จำเป็นอื่นๆ นั้นอาจศึกษาด้วยตนเองได้ (นักศึกษาชั้นปีที่สี่ และผู้ที่ทำงาน

แล้ว เห็นว่าความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของตนเอง ดีขึ้นกว่าเดิม - 47.3% 51% ตามลำดับ) ซึ่งประเด็น
ที่เห็นว่าไม่ควรเรียนวิชาเลือกภาษาอังกฤษอื่นๆนี้อาจจะมีสาเหตุมาจากการที่ยังไม่มีวิชาเลือกมากพอที่จะให้
เลือกให้ตรงกับความต้องการและความจำเป็นได้ และความต้องการใช้งานจำเพาะก็ยังไม่อาจทราบได้ จนกว่า
จะเข้าไปทำงานแล้ว

บทที่ 5

ข้อสรุปและข้อเสนอแนะ

ข้อสรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะแบ่งประเด็นพิจารณาเป็นสองส่วน ดังนี้

1. ความจำเป็น (needs) และการขาด (lacks) ทักษะ (skills) และความสามารถ (ability) ในการใช้ภาษาอังกฤษและข้อเสนอแนะในการดำเนินการเพื่อเสริมสิ่งที่ขาดเพื่อให้ได้มาซึ่งสิ่งที่จำเป็น
2. ความต้องการ (wants) เฉพาะกลุ่มประชากรเกี่ยวกับกลุ่มวิชาบังคับภาษาอังกฤษในหลักสูตรวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

1. ความจำเป็น (needs) และการขาด (lacks) ทักษะ (skills) และความสามารถ (ability) ในการใช้ภาษาอังกฤษ

1.1 -ข้อสรุป

การศึกษานี้แบ่งความจำเป็น (needs) ในการใช้ภาษาอังกฤษ ออกเป็นสามลักษณะใหญ่ ได้แก่ ความจำเป็นในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา ความจำเป็นในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการทำงาน และความจำเป็นในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ซึ่งจากการวิเคราะห์ทางสถิติพบว่า ประชากรทุกกลุ่มเห็นว่าการขาดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษยังไม่เพียงพอในการใช้งานทุกลักษณะงาน แม้ว่า จะได้เรียนกลุ่มวิชาบังคับภาษาอังกฤษครบถ้วนตามหลักสูตรแล้ว

1.2 ข้อเสนอแนะ

การดำเนินการเพื่อให้ นักศึกษามีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษอย่างเพียงพอในการใช้งานทุกลักษณะงานนั้น อาจทำได้ในสองลักษณะ คือ

1. เปิดวิชาเลือกเสรีทางภาษาอังกฤษเพื่อให้นักศึกษาเลือกเรียนตามความสนใจให้มากขึ้น และมหาวิทยาลัยหรือคณะต่างๆ อาจจะร่วมกันกำหนดเป็นนโยบายที่จะแนะนำและสนับสนุนให้นักศึกษาลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาเลือกเสรีเท่าที่น้อยกิตจะอำนวยความสะดวกและเท่าที่จำเป็นในการพัฒนาทักษะที่นักศึกษาสนใจและเห็นว่าจะจะเป็นประโยชน์ต่อการเรียน การทำงาน และชีวิตในอนาคต เช่น นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ที่มีความประสงค์จะทำงานกับบริษัทข้ามชาติ มีความจำเป็นที่จะต้องพูดสื่อสารกับชาวต่างชาติได้ในระดับดีมาก ดังนั้น นักศึกษาผู้นี้จะต้องเลือกเรียนวิชาเลือกเสรีภาษาอังกฤษเพิ่มเติมโดยเน้นทักษะฟัง-พูด เป็นต้น ทั้งนี้ ต้องอาศัยการแนะแนวการศึกษาจากอาจารย์ที่ปรึกษาและอาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษ

ดังนั้น โครงสร้างหลักสูตรกลุ่มวิชาบังคับภาษาอังกฤษในหลักสูตรวิชาศึกษาทั่วไปจะยังคงเดิม แต่จะต้องปรับวิชาเลือกให้มีมากขึ้นตามลักษณะการใช้งาน ดังนี้

ตารางที่ 5.1 โครงสร้างหลักสูตร

หลักสูตรกลุ่มวิชาภาษาอังกฤษเดิม		หลักสูตรกลุ่มวิชาภาษาอังกฤษใหม่	
ชั้นปี	กลุ่มวิชาบังคับภาษาอังกฤษในหลักสูตรวิชาศึกษาทั่วไป	ชั้นปี	กลุ่มวิชาบังคับภาษาอังกฤษในหลักสูตรวิชาศึกษาทั่วไป
1/1	ภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1	1/1	ภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1
1/2	ภาษาอังกฤษพื้นฐาน 2	1/2	ภาษาอังกฤษพื้นฐาน 2
2/1	ภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะทาง (English for Specific Purposes) หรือ	2/1	ภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะทาง (English for Specific Purposes) หรือ
2/2		2/2	
	กลุ่ม วิชาเลือกเสรี ภาษาอังกฤษ (Electives) เดิม		กลุ่ม วิชาเลือกเสรี ภาษาอังกฤษ (Electives) ใหม่
2, 3, และ 4	เป็นรายวิชาที่เปิดไว้ และเปิดสอนตอนเมื่อมีการร้องขอ <ul style="list-style-type: none"> • Oral Communication 1 • Oral Communication 2 • English for Employment 	2, 3, และ 4	จัดรายวิชาเพิ่มขึ้นให้เพียงพอสำหรับเป็นพื้นฐานในการใช้งาน และแบ่งเป็นกลุ่มวิชาตามทักษะที่เน้น เช่น <ol style="list-style-type: none"> 1. การฟัง-พูด <ul style="list-style-type: none"> • Everyday Life Conversation • Oral Communication in Academic Contexts • Communication in Business 2. อ่าน-ฟัง-เขียน <ul style="list-style-type: none"> • Academic Writing • English for Higher Education 3. สัมผัส <ul style="list-style-type: none"> • Business Correspondence • English for Hotel Business

2. ปรับกระบวนการเรียนการสอนวิชาบังคับภาษาอังกฤษให้เอื้อต่อการพัฒนานักศึกษาให้เรียนรู้วิธีการเรียนด้วยตนเองให้มากขึ้น โดยผนวกการฝึกผู้เรียน (learner training) เข้าไปเพื่อการนี้ โดยให้เป็นส่วนหนึ่งของการเรียนการสอนในชั้นเรียน เมื่อนักศึกษาเรียนจบแล้วจะสามารถศึกษาเพิ่มเติมในสิ่งที่ต้องการได้ด้วยตนเอง สถาบันภาษาและวัฒนธรรมซึ่งเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษก็จะจัดทำวัสดุการเรียนด้วยตัวเองเป็นหมวดหมู่เพื่อรองรับความต้องการเฉพาะของแต่ละคน ให้มีไว้ในศูนย์การเรียนรู้ภาษาแบบพึ่งตนเอง (Self-access Learning Center) ที่เปิดดำเนินการอยู่แล้ว เช่น ชุดภาษาอังกฤษเพื่อการสมัครงาน ชุดภาษาอังกฤษเพื่อการฟังและจดบันทึก ชุดภาษาอังกฤษเพื่อการเจรจาธุรกิจ ชุดภาษาอังกฤษเพื่อการนัดหมาย เป็นต้น เพื่อให้ นักศึกษาได้เลือกฝึกตามความประสงค์

2. ความต้องการ (wants) เฉพาะกลุ่มประชากรเกี่ยวกับกลุ่มวิชาบังคับภาษาอังกฤษในหลักสูตรวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

2.1 การจัดการ

2.1.1 แผนการศึกษา

ประชากรส่วนใหญ่เห็นว่าการจัดวิชาบังคับภาษาอังกฤษให้เรียนในชั้นปีที่ หนึ่งและสองนั้นมีความเหมาะสมแล้ว แต่มีข้อสังเกตว่าประชากรกลุ่มอาจารย์ผู้สอนวิชาเอกจำนวน 38.77% เห็นว่าควรเรียนในชั้นปีที่สามและสี่ ซึ่งอาจชี้ให้เห็นว่า นักศึกษาที่เรียนวิชาบังคับภาษาอังกฤษเสร็จสิ้นไปตั้งแต่ชั้นปีที่สอง แล้วไม่ได้เรียนวิชาภาษาอังกฤษอีก อาจมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษลดลง อาจารย์ผู้สอนจึงเห็นว่าควรเรียนในชั้นปีที่สามและสี่เพื่อให้มีความต่อเนื่อง แต่ในแง่ของการจัดการแผนการศึกษา จะทำได้ยากมาก ดังนั้น คณะผู้วิจัยจึงเห็นว่าควรคงไว้เช่นเดิม

2.1.2 จำนวนชั่วโมงเรียนในแต่ละสัปดาห์ของแต่ละรายวิชา

ประชากรส่วนใหญ่เห็นว่าจำนวนชั่วโมงเรียนสามชั่วโมงต่อสัปดาห์ต่อรายวิชามีความเหมาะสมดีแล้ว เนื่องจากว่าต้องเรียนวิชาอื่นอีกมาก ดังนั้นการจัดชั่วโมงเสริมเพิ่มเติมจากชั่วโมงเดิมจึงเป็นไปได้ยากในทางปฏิบัติ

2.1.3 การจัดกลุ่มนักศึกษา

ประชากรส่วนใหญ่นิยมที่จะเรียนเป็นกลุ่มขนาดไม่เกิน 30 คน

2.1.4 ลักษณะการเรียนการสอน

ประชากรส่วนใหญ่ชอบเรียนในห้องเรียนโดยมีครูสอนเป็นหลักพร้อมๆ กับการเรียนนอกห้องเรียน นอกห้องเรียนโดยมีครูให้คำปรึกษา (88.98%) ชอบเรียนในห้องเรียนโดยมีครูสอนเป็นหลักเท่านั้น (12.18%) และการเรียนนอกห้องเรียนนอกห้องเรียนโดยมีครูให้คำปรึกษา (7.6%) ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนจึงต้องให้มีทั้งการเรียนกับครูในห้องเรียนและมีการมอบหมายให้เรียนนอกชั้นเรียนด้วยตัวเองโดยมีครูให้คำปรึกษาด้วย โดยกำหนดให้เป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตร

2.2 วัสดุการเรียนและกิจกรรมการเรียนการสอน

การออกแบบวัสดุการเรียนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน จะต้องคำนึงถึงปัจจัยดังต่อไปนี้

2.2.1 เนื้อหา

ประชากรส่วนใหญ่ (63.21%) ต้องการเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน และจำนวนมากเช่นกันที่ต้องการเนื้อหาที่เป็นวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในชีวิตประจำวัน (52.8%) และที่ต้องการเนื้อหาที่เป็นวิทยาศาสตร์จริงๆ เพียง 16.8% แสดงให้เห็นว่านักศึกษาไม่ต้องการเรียนเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับวิชาเอกของตนในวิชา

ภาษาอังกฤษ แต่ต้องการเรียนสิ่งที่จะเป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวัน ดังนั้น เนื้อหาที่นำมาใช้สอนจึงอาจจะต้องปรับให้สอดคล้องกับความต้องการที่มีเหตุผล ให้มีประโยชน์ใช้ได้จริงตามความเหมาะสม

2.2.2 ลักษณะกิจกรรมในชั้นเรียน

นักศึกษาชอบกิจกรรมกลุ่มย่อย (group work) มากที่สุดถึง 76% กิจกรรมคู่ (pair work) 23.42% ชอบทำงานเดี่ยว (individual) 13.71% เรียนทั้งชั้น (whole class) 14.85% ดังนั้น การจัดกิจกรรมในชั้นเรียนจึงควรเน้นการทำงานเป็นกลุ่มย่อยมากที่สุด

2.2.3 กลวิธีการเรียน

นักศึกษาชอบเรียนแบบ deductive คือเรียนกฎเกณฑ์ก่อนจะนำไปใช้ เป็นจำนวนถึง 66.1% ส่วนแบบที่ฝึกและสรุปกฎ (inductive) มีเพียง 33.9% นอกจากนี้ นักศึกษายังชอบท่องศัพท์ (74%) ฝึกใช้ภาษาอังกฤษนอกห้องเรียน (70.6%) ชอบทำแบบฝึกหัดเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษนอกห้องเรียน (64.6%) ชอบท่องกฎไวยากรณ์ (42%) ดังนั้นการออกแบบวัสดุการเรียนและการดำเนินการสอน ควรให้สอดคล้องกับความสามารถและความชอบในการเรียนแบบนี้

2.3 การวัดผล

ประชากรส่วนใหญ่ต้องการให้มีการสอบสองครั้งต่อหนึ่งภาค คือมากที่สุด คือ 54.93% รองลงมาคือชอบให้มี โครงการงาน สอบปลายภาคและสอบย่อย (32.1%) สอบกลางภาคและปลายภาคและสอบย่อย (11.6%) และสอบปลายภาคอย่างเดียว 2.0% เท่านั้น จะเห็นได้ว่า การจัดสอบที่ดำเนินการอยู่นั้นเหมาะสมแล้ว

ข้อสรุปในภาพรวม

คณะผู้วิจัยเห็นว่าการปรับเปลี่ยนโครงสร้างหลักสูตรเพื่อให้ นักศึกษาสามารถเรียนวิชาภาษาอังกฤษได้มากกว่าวิชาบังคับภาษาอังกฤษและวิชาเลือกภาษาอังกฤษอีกหนึ่งหรือสองรายวิชานั้นจะทำได้ยาก และถ้าจะทำได้ก็ต้องใช้เวลาในการปรับเปลี่ยนไม่น้อยเนื่องจากข้อจำกัดหลายประการ แต่สิ่งที่สำคัญไปกว่านั้นก็คือความจริงที่ว่า การที่จะใช้ภาษาให้ได้ดีนั้น ต้องมีการฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง และมีการทดลองใช้ในสถานการณ์จริงให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ ดังนั้น การปรับเปลี่ยนที่มีความเป็นไปได้และมีแนวโน้มที่จะสนองความต้องการและความจำเป็นของผู้เรียนได้ก็จะต้องเป็นการปรับนโยบายภายใน ซึ่งอาจจะแบ่งได้เป็นสองระดับคือ

1. ระดับมหาวิทยาลัย

ทุกคณะวิชาต้องมีความเห็นเป็นไปในแนวเดียวกันว่าจะให้การสนับสนุนนักศึกษาของตนเลือกเรียนวิชาภาษาอังกฤษให้มากที่สุด และแนะแนวการศึกษาให้นักศึกษาไปในแนวเดียวกันนี้

2. ระดับสถาบันภาษาและวัฒนธรรม ผู้จัดสอนวิชาภาษาอังกฤษทั้งหมด

สถาบันฯ จะต้องดำเนินการในสองแนว ดังนี้

- ก. เสนอทางเลือกให้มากขึ้นในรูปของวิชาเลือกที่จะสามารถสนองความจำเป็นและความต้องการของผู้เรียนได้
- ข. พัฒนานักศึกษาให้สามารถพึ่งตนเองได้ในการหาความรู้เพิ่มเติม และจัดหาเอกสารไว้ให้นักศึกษาค้นคว้าเพื่อเรียนรู้เพิ่มเติมได้ดังประสงค์ด้วยตนเอง

บรรณานุกรม

- Andrews, S. 1984. 'The Effect of Arabicisation on the role of service English', in Swales and Mustafa (33), pp.172-83.
- Cunningsworth, Alan. 1983. Needs Analysis: A review of the state of the art, *System* (11)2, pp.149-55.
- Dudley - Evans, A. 1981. "A communicative approach to the teaching of writing." In Richards, D. (ed.) *Communicative course design*, papers from a colloquium held at RELC, Singapore, Feb. 1980, Occasional Papers 17, Singapore, SEAMEO.
- Hawkey, Roger. 1984. 'From Needs to Materials via constraints? Some considerations and Zimbabwean Experience'. In Read, John A.S. (ed.) *RELc anthology* Series 13, pp.112-132.
- Hutchinson, Tom and Alan Waters. 1987. *English for Specific Purposes*. Cambridge: CUP.
- Mackay, R. 1978. "Identifying the Nature of Learner's Needs" in Mackay, R. and Mountford, A.J. (eds.), *English for Specific Purposes*. Longman
- Mackay, R. and J.D. Palmer (eds.) 1981. *Languages for Specific Purposes: Program Design and Evaluation*. Rowley, MA: Newbury House
- Mackay, R. and Bousquet, M. 1981. 'LSP curriculum development from policy to practice'. In Mackay and Palmer (24), pp.1-28.
- Munby, John. 1978. *Communicative Syllabus Design: A sociolinguistic Model for Defining the Content of Purpose Specific Programmes*. Cambridge: Cambridge University Press
- Pholsawad, R. 1989. The Assessment of the English Language Needs in Computer Science: A Survey in Thailand. A research project commissioned by SEAMEO Regional Language Language Center, Singapore
- Pleansaisurb, N. 1984. *A Survey of needs, wants and problems of the medical students at Mahidol University for the use of the four skills of English*. Bangkok: Master thesis.
- Rattapinyowong. 1988. Needs Analysis and Constraints in Curriculum Development. Bangkok: Mahidol University.
- RELc 1993. Company Profile of the Use of English: ASEAN-New Zealand English for Business and Technology Project
- Richterich L. and Chancerel. 1978. *Identifying the Needs of Adults Learning a Foreign Language*. Oxford Pergamon: Council of Europe.
- Robinson, P. 1980. *ESP (English for Specific Purposes)*. London: Pergamon.
- Robinson, P. 1991. *ESP Today: A Practitioner's Guide*. London: Prentice Hall International.
- Silpa-Anant, C. 1991. *A Survey of Language Use for Occupational Purposes of Science and Technological Students*. A research conducted by the staff of Chulalongkorn University Language Institute.
- Son sa aardchit, N. 1990. *Needs Analysis on English Language Use in Governmental and Public Enterprise*

- Stevens, Peter. 1988. 'The Learner and teacher of ESP'. In Chamberlain and Baumgardner(6), pp. 39-44.
- Swales, John. 1986. *English for Specifiable Purposes* (RELC Occasional Paper No. 24) Singapore: SEAMEO Regional Language Center.
- Widdowson, H.G. 1981. 'English for Specific Purposes: Criteria for Course Design' in English for Academic and Technical purposes: Studies in Honor of Louis Trimble, Selinger,L., Tarone,E. and Hanzel,V.(eds.) Rowley,MA:Newbury House.
- Widdowson,H.G. 1983. *Learning Purpose and Language Use*. Oxford: Oxford University Press.
- Wangsothorn, A. 1983. 'Steps in ESL Graduate Programme Design by the Language Institute, Chulalongkorn University' A paper presented at RELC seminar on New Trends in Language Syllabus Design, 28 Apreil 1983.
- Yalden,T. 1983. *The Communicative Syllabus: evolution, design, and implementation*. Oxford: Pergamon

ภาคผนวก

การศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาศิลปศาสตรบัณฑิต
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

ชื่อเรื่อง: การศึกษาการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมทางสังคมและวัฒนธรรม
ในเขตเมืองอุบลราชธานี

ภาคผนวก ก

ลำดับที่	ชื่อเรื่อง	ผู้จัดทำ	ปี
1	การเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมทางสังคมและวัฒนธรรม	นางสาวสมใจ ใจดี	2558
2	การเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมทางสังคมและวัฒนธรรม	นายสมชาย ใจดี	2559
3	การเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมทางสังคมและวัฒนธรรม	นางสาวสมใจ ใจดี	2560
4	การเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมทางสังคมและวัฒนธรรม	นายสมชาย ใจดี	2561

แบบสอบถามความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษพื้นฐาน
ของนักศึกษามหาวิทยาลัยอุบลราชธานี (ชั้นปีที่สอง)

แบบสอบถามนี้ต้องการทราบความต้องการของนักศึกษามหาวิทยาลัยอุบลราชธานีในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน เพื่อเป็นข้อมูลในการพัฒนาหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานต่อไป

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบ

1. ผู้ตอบเป็นนักศึกษาคนละ ชั้นปีที่สอง
เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง อายุ ปี
2. ภูมิลำเนาของผู้ตอบอยู่ที่อำเภอ จังหวัด.....
3. จบการศึกษาระดับมัธยมปลายจากโรงเรียน
อำเภอ..... จังหวัด
4. คะแนนเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
5. คะแนนเฉลี่ยสะสม (GPA) เมื่อการศึกษาที่ผ่านมา
6. ระดับคะแนนวิชา 1401 140 Foundation English I ได้
1401 142 Foundation English II ได้
7. จำนวนหน่วยกิตที่ลงทะเบียนเรียนแต่ละภาคการศึกษาโดยเฉลี่ย

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษพื้นฐาน

1. ท่านคิดว่าการเรียนภาษาอังกฤษพื้นฐาน (1401 140 และ 1401 142 และ 1401 143 หรือ 1402 144, 1401 145, 1401 146) มีประโยชน์หรือไม่ ☐ มี ☐ ไม่มี
2. ถ้ามี จะมีประโยชน์ในด้านใด (ให้เลือกได้มากกว่าหนึ่งโดยทำเครื่องหมายหน้าข้อที่ต้องการ)
☐ มีประโยชน์ในการเรียนกระบวนวิชาเอก
☐ มีประโยชน์ในการศึกษาต่อในระดับปริญญาโท-เอก
☐ มีประโยชน์ในการติดต่อสื่อสารในสังคมยุคข้อมูลข่าวสาร
☐ มีประโยชน์ในการทำงานในอนาคต
☐ ทำให้ได้รับการยกย่องในสังคม
3. ในสังคมปัจจุบัน ท่านคิดว่าท่านควรมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในระดับใด (ทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ต้องการ)

	5= สูงที่สุด	4=สูง	3 =ปานกลาง	2= ต่ำ	1=ต่ำที่สุด
3.1 ทักษะการฟัง					
3.2 ทักษะการพูด					
3.3 ทักษะการอ่าน					
3.4 ทักษะการเขียน					

4. ท่านคิดว่ามหาวิทยาลัยควรบังคับวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาภาษาต่างประเทศพื้นฐานหรือไม่

- ☐ ควร ☐ ไม่ควร
5. ถ้าควร ท่านคิดว่า ค วรเรียนในชั้นปีใดเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด
☐ ปี 1และ2 ☐ ปี 2และ3 ☐ ปี 3และ4
6. ท่านคิดว่าท่านจะเรียนวิชาภาษาอังกฤษนอกเหนือจากวิชาพื้นฐานหรือไม่ ☐ เรียน ☐ ไม่เรียน
7. ถ้าเรียนจะเรียนวิชาใด (ให้เลือกได้มากกว่าหนึ่งโดยทำเครื่องหมายหน้าข้อที่ต้องการ)
☐ Conversation ☐ Oral Presentation
☐ Listening, Note-taking and Summary writing ☐ Reading Printed Media
☐ Business English ☐ Translation
8. ท่านคิดว่าภาษาอังกฤษพื้นฐานควรมีเนื้อหาในลักษณะใด
☐ เกี่ยวข้องกับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
☐ เกี่ยวข้องกับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในชีวิตประจำวัน
☐ ภาษาอังกฤษที่ใช้ในชีวิตประจำวัน
9. ท่านคิดว่าภาษาอังกฤษพื้นฐานควรมีจำนวนชั่วโมงเรียนในห้องต่อสัปดาห์เท่าไร
☐ 3 ชม. ☐ 4 ชม. ☐ 5 ชม.
10. ท่านคิดว่าจำนวนนักศึกษาสูงสุดต่อกลุ่มในห้องเรียนควรเป็นเท่าใด
☐ 30 คน ☐ 40 คน ☐ 50 คน
11. ท่านอยากให้มีการวัดผลในการเรียนภาษาอังกฤษพื้นฐานอย่างไร
☐ สอบปลายภาค ☐ สอบกลางภาค + สอบปลายภาค
☐ สอบกลางภาค + สอบปลายภาค + สอบย่อย ☐ โครงการ+ สอบปลายภาค + สอบย่อย
12. ท่านคิดว่าขณะนี้ความสามารถในภาษาอังกฤษของท่านอยู่ในระดับใด

	5= ดีมาก	4=ดี	3 =ปานกลาง	2= ต่ำ	1=ต่ำมาก
12.1 ความสามารถในการฟัง					
12.2 ความสามารถในการพูด					
12.3 ความสามารถในการอ่าน					
12.4 ความสามารถในการเขียน					

13. ท่านชอบกิจกรรมการเรียนแบบใด (ให้เลือกได้มากกว่าหนึ่งโดยทำเครื่องหมายหน้าข้อที่ต้องการ)
☐ เดี่ยว ☐ คู่ ☐ กลุ่มเล็ก ☐ ทั้งชั้น
14. ท่านต้องการให้การเรียนการสอนเป็นไปในลักษณะใด
☐ เรียนในห้องเรียนโดยมีครูสอนเป็นหลัก
☐ เรียนในห้องเรียนโดยมีครูสอนและเรียนนอกห้องเรียนด้วยตนเองโดยมีครูให้คำปรึกษา
☐ เรียนนอกห้องเรียนด้วยตนเองโดยมีครูให้คำปรึกษา
15. ท่านได้ใช้กลวิธีใดในการเรียนภาษาอังกฤษนอกห้องเรียน (ทำเครื่องหมายข้อที่ต้องการได้มากกว่าหนึ่งหรือเว้นว่างถ้าไม่ได้ใช้)
☐ ท่องศัพท์ ☐ ฝึกทำแบบฝึกหัดเสริมทักษะนอกห้องเรียน
☐ ท่องกฎไวยากรณ์ ☐ ฝึกใช้ภาษานอกห้องเรียน

- ☐ เรียนกฎก่อนแล้วจึงนำไปฝึกใช้ในการฝึกทักษะอ่าน เขียน ฟัง พูด

	5= มากที่สุด	4=มาก	3 =ปานกลาง	2= น้อย	1= น้อยที่สุด
17.1 ทักษะการฟัง					
17.2 ทักษะการพูด					
17.3 ทักษะการอ่าน					
17.4 ทักษะการเขียน					

	เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	ไม่ทราบ
18.1 ในการเรียนกระบวนการวิชาเอก			
18.2 ในการติดต่อสื่อสารในสังคม			
18.3 ทำให้ได้รับการยกย่องในสังคม			

Ubon Rajathanee University

ภาคผนวก ข

ลำดับ	ชื่อ	ตำแหน่ง	ชื่อ	ตำแหน่ง
1	นาย	นาย	นาย	นาย
2	นาย	นาย	นาย	นาย
3	นาย	นาย	นาย	นาย
4	นาย	นาย	นาย	นาย
5	นาย	นาย	นาย	นาย
6	นาย	นาย	นาย	นาย
7	นาย	นาย	นาย	นาย
8	นาย	นาย	นาย	นาย
9	นาย	นาย	นาย	นาย
10	นาย	นาย	นาย	นาย

แบบสอบถามความต้องการและความจำเป็นในการเรียนภาษาอังกฤษพื้นฐาน
ของนักศึกษามหาวิทยาลัยอุบลราชธานี (ชั้นปีที่สี่)

แบบสอบถามนี้ต้องการทราบความต้องการและความจำเป็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยอุบลราชธานีในการ
เรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน เพื่อเป็นข้อมูลในการพัฒนาหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานต่อไป

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบ

1. ผู้ตอบเป็นนักศึกษาชั้นปีที่สี่ คณะ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง อายุ ปี
2. ภูมิลำเนาของผู้ตอบอยู่ที่อำเภอ จังหวัด
3. จบการศึกษาระดับมัธยมปลายจากโรงเรียน
อำเภอ จังหวัด
4. คะแนนเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
5. คะแนนเฉลี่ยสะสม (GPA) เมื่อการศึกษาที่ผ่านมา
6. ระดับคะแนนวิชา 1401 140 Foundation English I ได้
1401 142 Foundation English II ได้
7. จำนวนหน่วยกิตที่ลงทะเบียนเรียนแต่ละภาคการศึกษาโดยเฉลี่ย

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษพื้นฐาน

1. ท่านคิดว่าการเรียนภาษาอังกฤษพื้นฐาน (1401 140 และ 1401 142 และ 1401 143 หรือ 1402 144,
1401 145, 1401 146) มีประโยชน์หรือไม่ ☐ มี ☐ ไม่มี
2. ถ้ามี จะมีประโยชน์ในด้านใด (ให้เลือกได้มากกว่าหนึ่งโดยทำเครื่องหมายหน้าข้อที่ต้องการ)
☐ มีประโยชน์ในการเรียนกระบวนวิชาเอก
☐ มีประโยชน์ในการศึกษาต่อในระดับปริญญาโท-เอก
☐ มีประโยชน์ในการติดต่อสื่อสารในสังคมยุคข้อมูลข่าวสาร
☐ มีประโยชน์ในการทำงานในอนาคต
☐ ทำให้ได้รับการยกย่องในสังคม
3. ในสังคมปัจจุบัน ท่านคิดว่าท่านควรมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในระดับใด (ทำเครื่องหมาย ✓
ในช่องที่ต้องการ)

	5= สูงที่สุด	4=สูง	3 =ปานกลาง	2= ต่ำ	1=ต่ำที่สุด
3.1 ทักษะการฟัง					
3.2 ทักษะการพูด					
3.3 ทักษะการอ่าน					
3.4 ทักษะการเขียน					

4. ท่านคิดว่ามหาวิทยาลัยควรบังคับวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาภาษาต่างประเทศพื้นฐานหรือไม่

- ☐ ควร ☐ ไม่ควร
5. ถ้าควร ท่านคิดว่าควรเรียนในชั้นปีใดเพื่อให้เป็นประโยชน์สูงสุด
☐ ปี 1 และ 2 ☐ ปี 2 และ 3 ☐ ปี 3 และ 4
6. ท่านเรียนวิชาภาษาอังกฤษนอกเหนือจากวิชาพื้นฐานหรือไม่ ☐ เรียน ☐ ไม่เรียน
7. ถ้าเรียน เรียนวิชาอะไร
☐ Conversation ☐ Oral Presentation
☐ Listening, note-taking and summary writing ☐ Reading Printed Media
☐ Business English ☐ Translation
8. ท่านคิดว่าภาษาอังกฤษพื้นฐานควรมีเนื้อ หานในลักษณะใด
☐ เกี่ยวข้องกับวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ☐ ภาษาอังกฤษที่ใช้ในชีวิตประจำวัน
☐ เกี่ยวข้องกับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในชีวิตประจำวัน
9. ท่านคิดว่าภาษาอังกฤษพื้นฐานควรมีจำนวนชั่วโมงเรียนในห้องต่อสัปดาห์เท่าไร
☐ 3 ชม. ☐ 4 ชม. ☐ 5 ชม.
10. ท่านคิดว่าจำนวนนักศึกษาสูงสุดต่อกลุ่มในห้องเรียนควรเป็นเท่าใด
☐ 30 ☐ 40 ☐ 50
11. ท่านอยากให้มีการวัดผลในการเรียนภาษาอังกฤษพื้นฐานอย่างไร
☐ สอบปลายภาค ☐ สอบกลางภาค + สอบปลายภาค
☐ สอบกลางภาค + สอบปลายภาค + สอบย่อย ☐ โครงการงาน + สอบปลายภาค + สอบย่อย
12. ท่านคิดว่าขณะนี้ความสามารถในภาษาอังกฤษของท่านอยู่ในระดับใด

	5= ดีมาก	4=ดี	3 =ปานกลาง	2= ต่ำ	1=ต่ำมาก
12.1 ความสามารถในการฟัง					
12.2 ความสามารถในการพูด					
12.3 ความสามารถในการอ่าน					
12.4 ความสามารถในการเขียน					

13. หลังจากจบการเรียนภาษาอังกฤษพื้นฐานมาแล้วเป็นเวลาสองปี ท่านคิดว่าความสามารถภาษาอังกฤษของท่านเป็นอย่างไร
☐ ดีกว่าเดิม เพราะ
☐ เท่าเดิม เพราะ
☐ ต่ำกว่าเดิม เพราะ
14. ท่านชอบกิจกรรมการเรียนแบบใด (ให้เลือกได้มากกว่าหนึ่งโดยทำเครื่องหมายหน้าข้อที่ต้องการ)
☐ เดี่ยว ☐ คู่ ☐ กลุ่มเล็ก ☐ ทั้งชั้น
15. ท่านคิดว่าการเรียนการสอนภาษาอังกฤษพื้นฐานควรเป็นไปในลักษณะใด
☐ เรียนในห้องเรียนโดยมีครูสอนเป็นหลัก
☐ เรียนในห้องเรียนโดยมีครูสอนและเรียนนอกห้องเรียนด้วยตนเองโดยมีครูให้คำปรึกษา

- ☐ เรียนนอกห้องเรียนด้วยตนเองโดยมีครูให้คำปรึกษา
16. ในปัจจุบันท่านเรียนภาษาอังกฤษด้วยตัวเองหรือไม่ ☐ เรียน ☐ ไม่เรียน
17. ถ้าเรียนใช้กลวิธีใดในการเรียนบ้าง (ทำเครื่องหมายข้อที่ต้องการได้มากกว่าหนึ่ง หรือเว้นว่างถ้าไม่ได้ใช้)
- ☐ ท่องศัพท์ ☐ ท่องกฎไวยากรณ์
- ☐ ฝึกทำแบบฝึกหัดเสริมทักษะนอกห้องเรียน ☐ ฝึกใช้ภาษานอกห้องเรียน
18. ท่านชอบเรียนภาษาอังกฤษโดยวิธีใด
- ☐ เรียนมาก่อนแล้วจึงนำไปฝึกใช้ในการฝึกทักษะอ่าน เขียน ฟัง พูด
- ☐ ฝึกทักษะอ่าน เขียน ฟัง พูด แล้วจึงสรุปกฎ
19. ในการศึกษากระบวนการวิชาเอกของท่าน ท่านคิดว่าจำเป็นต้องใช้ทักษะภาษาอังกฤษมากน้อยเพียงใด (ทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ต้องการ)

	5= มากที่สุด	4=มาก	3 =ปานกลาง	2= น้อย	1= น้อยที่สุด
19.1 ทักษะการฟัง					
19.2 ทักษะการพูด					
19.3 ทักษะการอ่าน					
19.4 ทักษะการเขียน					

20. ในการศึกษากระบวนการวิชาเอกของท่าน ท่านคิดว่าจำเป็นต้องใช้ทักษะการฟังภาษาอังกฤษมากน้อยเพียงใด

☐ มากที่สุด ☐ มาก ☐ ปานกลาง ☐ น้อย ☐ ไม่จำเป็นเลย

21. ผู้ที่ประเมินข้อ 20 ในระดับน้อย ปานกลาง มาก มากที่สุด ท่านคิดว่าในการศึกษากระบวนการวิชาเอกของท่าน ท่านจำเป็นต้องใช้ทักษะการฟังภาษาอังกฤษในกิจกรรมต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด

	5= มากที่สุด	4=มาก	3 =ปานกลาง	2= น้อย	1= น้อยที่สุด
21.1 ฟังคำบรรยายจากผู้สอนในชั้นเรียน					
21.2 ฟังคำบรรยาย อภิปรายในการประชุมวิชาการ					
21.3 ฟังคำบรรยายภาพยนตร์ วิดีทัศน์ เทป สไลด์ เกี่ยวกับสาขาวิชา					
21.4 อื่นๆ (โปรดระบุ)					

22. ในการศึกษากระบวนการวิชาเอกของท่าน ท่านคิดว่าจำเป็นต้องใช้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษมากน้อยเพียงใด

☐ มากที่สุด ☐ มาก ☐ ปานกลาง ☐ น้อย ☐ ไม่จำเป็นเลย

23. ผู้ที่ประเมินข้อ 22 ในระดับ น้อย ปานกลาง มาก มากที่สุด ท่านคิดว่าในการศึกษากระบวนการวิชาเอกของท่าน ท่านจำเป็นต้องใช้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษในกิจกรรมต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด

	5= มากที่สุด	4=มาก	3 =ปานกลาง	2= น้อย	1= น้อยที่สุด
23.1 ถาม-ตอบในชั้นเรียน					
23.2 ถาม-ตอบในที่ประชุมวิชาการ					

23.3 ทูดยางงานหน้าชั้น					
23.4 สนทนาแลกเปลี่ยนความรู้กับชาวต่างประเทศ					
23.5 อื่นๆ (โปรดระบุ)					

24. ในการศึกษากระบวนการวิชาเอกของท่าน ท่านคิดว่าจำเป็นต้องใช้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษมากน้อยเพียงใด

☐ มากที่สุด ☐ มาก ☐ ปานกลาง ☐ น้อย ☐ ไม่จำเป็นเลย

25. ผู้ที่ประเมินข้อ 24 ในระดับน้อย ปานกลาง มาก มากที่สุด ท่านคิดว่าในการศึกษากระบวนการวิชาเอกของท่าน ท่านจำเป็นต้องใช้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษในกิจกรรมต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด

	5= มากที่สุด	4=มาก	3 =ปานกลาง	2= น้อย	1= น้อยที่สุด
25.1 อ่านตำราเรียน					
25.2 อ่านข้อสอบ					
25.3 อ่านบทความในวารสารวิชาการ					
25.4 อ่านบทความในหนังสือพิมพ์					
25.5 อ่านคู่มือปฏิบัติการ					
25.6 อื่นๆ (โปรดระบุ)					

26. ในการศึกษากระบวนการวิชาเอกของท่าน ท่านคิดว่าจำเป็นต้องใช้ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษมากน้อยเพียงใด

☐ มากที่สุด ☐ มาก ☐ ปานกลาง ☐ น้อย ☐ ไม่จำเป็นเลย

27. ผู้ที่ประเมินข้อ 26 ในระดับน้อย ปานกลาง มาก มากที่สุด ท่านคิดว่าในการศึกษากระบวนการวิชาเอกของท่าน ท่านจำเป็นต้องใช้ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษในกิจกรรมต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด

	5= มากที่สุด	4=มาก	3 =ปานกลาง	2= น้อย	1= น้อยที่สุด
27.1 จัดบันทึกจากการฟังคำบรรยาย					
27.2 เขียนตอบข้อสอบ					
27.3 เขียนสรุปจากการอ่านตำรา/ วารสารต่างๆ					
27.4 เขียนรายงาน					
27.5 อื่นๆ (โปรดระบุ)					

28. ท่านคิดว่าหลังจากได้เรียนกระบวนการวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานแล้ว ท่านมีความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษสำหรับการศึกษากระบวนการวิชาเอกของท่านมากน้อยเพียงใด

	5= มากที่สุด	4=มาก	3 =ปานกลาง	2= น้อย	1= น้อยที่สุด
28.1 ฟังคำบรรยายจากผู้สอนในชั้นเรียน					
28.2 ฟังคำบรรยาย อภิปรายในการประชุมวิชาการ					
28.3 ฟังคำบรรยายภาพยนตร์ วิทยุทัศน์ เทป สไลด์ เกี่ยวกับสาขาวิชา					
28.4 อื่นๆ (โปรดระบุ)					

29. ท่านคิดว่าหลังจากได้เรียนกระบวนการวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานแล้ว ท่านมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษสำหรับการศึกษาระบบวนวิชาเอกของท่านมากน้อยเพียงใด

	5= มากที่สุด	4=มาก	3 =ปานกลาง	2= น้อย	1= น้อยที่สุด
29.1 ถาม-ตอบในชั้นเรียน					
29.2 ถาม-ตอบในที่ประชุมวิชาการ					
29.3 พุดรายงานหน้าชั้น					
29.4 สนทนาแลกเปลี่ยนความรู้กับชาวต่างประเทศ					
29.5 อื่นๆ (โปรดระบุ)					

30. ท่านคิดว่าหลังจากได้เรียนกระบวนการวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานแล้ว ท่านมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับการศึกษาระบบวนวิชาเอกของท่านมากน้อยเพียงใด

	5= มากที่สุด	4=มาก	3 =ปานกลาง	2= น้อย	1= น้อยที่สุด
30.1 อ่านตำราเรียน					
30.2 อ่านข้อสอบ					
30.3 อ่านบทความในวารสารวิชาการ					
30.4 อ่านบทความในหนังสือพิมพ์					
30.5 อ่านคู่มือปฏิบัติการ					
30.6 อื่นๆ (โปรดระบุ)					

31. ท่านคิดว่าหลังจากได้เรียนกระบวนการวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานแล้ว ท่านมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษสำหรับการศึกษาระบบวนวิชาเอกของท่านมากน้อยเพียงใด

	5= มากที่สุด	4=มาก	3 =ปานกลาง	2= น้อย	1= น้อยที่สุด
31.1 จัดบันทึกจากการฟังคำบรรยาย					
31.2 เขียนตอบข้อสอบ					
31.3 เขียนสรุปจากการอ่านตำรา/วารสารต่างๆ					
31.4 เขียนรายงาน					
31.5 อื่นๆ (โปรดระบุ)					

32. ท่านคิดว่าความรู้จากวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานมีส่วนช่วยให้ประสบความสำเร็จในการศึกษาระบบวนวิชาเอกในระดับปีที่สาม-สี่ ของท่านมากน้อยเพียงใด

☐ มากที่สุด ☐ มาก ☐ ปานกลาง ☐ น้อย ☐ ไม่มีเลย

	เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	ไม่ทราบ
33.1 ในการเรียนกระบวนการวิชาเอก			
33.2 ในการติดต่อสื่อสารในสังคม			
33.3 ทำให้ได้รับการยกย่องในสังคม			

Ubon Rajathanee University

ภาคผนวก ค

ลำดับ	ชื่อ	ตำแหน่ง	หน่วยงาน
1	นาย	นาย	นาย
2	นาย	นาย	นาย
3	นาย	นาย	นาย
4	นาย	นาย	นาย
5	นาย	นาย	นาย

**แบบสอบถามความจำเป็นในการเรียนภาษาอังกฤษพื้นฐาน
ของนักศึกษามหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
(สำหรับนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาแล้ว)**

เนื่องจากสถาบันภาษาและวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ต้องการปรับปรุงหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน จึงใคร่ขอความกรุณาท่านในฐานะที่เป็นนักศึกษาในหลักสูตรนี้มาก่อน กรอกแบบสอบถามเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรให้เหมาะสมต่อไป

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบ

1. ผู้ตอบเคยเป็นนักศึกษาคน..... มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง อายุปี
2. คะแนนเฉลี่ยสะสม (GPA) เมื่อจบการศึกษา.....
3. ขณะนี้ทำงานในตำแหน่ง สถานที่ทำงาน
อำเภอ จังหวัด.....

ตอนที่ 2

1. ท่านคิดว่าการเรียนภาษาอังกฤษพื้นฐาน (1401 140 และ 1401 142 และ 1401 143 หรือ 1402 144, 1401 145, 1401 146) มีประโยชน์หรือไม่ ☐ มี ☐ ไม่มี
2. ถ้ามี มีประโยชน์ในด้านใด (ให้เลือกได้มากกว่าหนึ่งโดยทำเครื่องหมายหน้าข้อที่ต้องการ)
☐ มีประโยชน์ในการเรียนกระบวนวิชาเอก
☐ มีประโยชน์ในการศึกษาต่อในระดับปริญญาโท-เอก
☐ มีประโยชน์ในการติดต่อสื่อสารในสังคมยุคข้อมูลข่าวสาร
☐ มีประโยชน์ในการทำงาน
☐ ทำให้ได้รับการยกย่องในสังคม
3. ในสังคมปัจจุบัน ท่านคิดว่าท่านควรมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในระดับใด (ทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ต้องการ)

	5= สูงที่สุด	4=สูง	3 =ปานกลาง	2= ต่ำ	1=ต่ำที่สุด
3.1 ทักษะการฟัง					
3.2 ทักษะการพูด					
3.3 ทักษะการอ่าน					
3.4 ทักษะการเขียน					

4. ท่านคิดว่ามหาวิทยาลัยควรบังคับวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาภาษาต่างประเทศพื้นฐานหรือไม่
☐ ควร ☐ ไม่ควร
5. ถ้าควร ท่านคิดว่าควรเรียนในชั้นปีใดเพื่อให้เป็นประโยชน์สูงสุด
☐ ปี 1และ2 ☐ ปี 2และ3 ☐ ปี 3และ4
6. ท่านเรียนวิชาภาษาเลือกภาษาอังกฤษนอกเหนือจากวิชาพื้นฐานหรือไม่ ☐ เรียน ☐ ไม่เรียน

7. ถ้าเรียน เรียนวิชาใด

- ☐ Conversation ☐ Oral Presentation
☐ Listening, Note-taking and Summary writing ☐ Reading Printed Media
☐ Business English ☐ Translation

8. ท่านคิดว่าภาษาอังกฤษพื้นฐานควรมีเนื้อหาในลักษณะใด

- ☐ เกี่ยวข้องกับวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
☐ เกี่ยวข้องกับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในชีวิตประจำวัน
☐ ภาษาอังกฤษที่ใช้ในชีวิตประจำวัน

9. ท่านคิดว่าภาษาอังกฤษพื้นฐานควรมีจำนวนชั่วโมงเรียนในห้องต่อสัปดาห์เท่าไร

- ☐ 3 ชม. ☐ 4 ชม. ☐ 5 ชม.

10. ท่านคิดว่าจำนวนนักศึกษาสูงสุดต่อกลุ่มในห้องเรียนควรเป็นเท่าใด

- ☐ 30 ☐ 40 ☐ 50

11. ท่านคิดว่าการวัดผลในการเรียนภาษาอังกฤษพื้นฐานควรเป็นอย่างไร

- ☐ สอบปลายภาคครั้งเดียว ☐ สอบกลางภาค + สอบปลายภาค
☐ สอบกลางภาค + สอบปลายภาค + สอบย่อย ☐ โครงการงาน+ สอบปลายภาค + สอบย่อย

12. ท่านคิดว่าขณะนี้ความสามารถในภาษาอังกฤษของท่านอยู่ในระดับใด

	5= ดีมาก	4=ดี	3 =ปานกลาง	2= ต่ำ	1=ต่ำมาก
12.1 ความสามารถในการฟัง					
12.2 ความสามารถในการพูด					
12.3 ความสามารถในการอ่าน					
12.4 ความสามารถในการเขียน					

13. หลังจากจบการศึกษาในมหาวิทยาลัยแล้ว ท่านคิดว่าความสามารถภาษาอังกฤษของท่านเป็นอย่างไร

- ☐ ดีกว่าเดิม เพราะ

.....

- ☐ เท่าเดิม เพราะ

.....

- ☐ ต่ำกว่าเดิม เพราะ

.....

14. ท่านคิดว่าการเรียนการสอนภาษาอังกฤษพื้นฐานควรเป็นไปในลักษณะใด

- ☐ เรียนในห้องเรียนโดยมีครูสอนเป็นหลัก
☐ เรียนในห้องเรียนโดยมีครูสอนและเรียนนอกห้องเรียนด้วยตนเองโดยมีครูให้คำปรึกษา
☐ เรียนนอกห้องเรียนด้วยตนเองโดยมีครูให้คำปรึกษา

15. ในปัจจุบันท่านเรียนภาษาอังกฤษด้วยตัวเองหรือไม่

- ☐ เรียน ☐ ไม่เรียน

16. ถ้าเรียนใช้กลวิธีใดในการเขียนบ้าง (ทำเครื่องหมายข้อที่ต้องการได้มากกว่าหนึ่ง หรือเว้นว่างถ้าไม่ได้ใช้)

☐ ท่องศัพท์

☐ ท่องกฎไวยากรณ์

☐ ฝึกทำแบบฝึกหัดเสริมทักษะ

☐ ฝึกใช้ภาษา

17. ในการทำงานของท่าน ท่านคิดว่าจำเป็นต้องใช้ทักษะภาษาอังกฤษมากน้อยเพียงใด (ทำเครื่องหมาย ☒ ในช่องที่ต้องการ)

	5= มากที่สุด	4=มาก	3 =ปานกลาง	2= น้อย	1= น้อยที่สุด
17.1 ทักษะการฟัง					
17.2 ทักษะการพูด					
17.3 ทักษะการอ่าน					
17.4 ทักษะการเขียน					

18. ในการทำงานของท่าน ท่านคิดว่าจำเป็นต้องใช้ทักษะการฟังภาษาอังกฤษมากน้อยเพียงใด

☐ มากที่สุด

☐ มาก

☐ ปานกลาง

☐ น้อย

☐ ไม่จำเป็นเลย

19. ผู้ที่ประเมินข้อ 18 ในระดับน้อย ปานกลาง มาก มากที่สุด ท่านคิดว่าในการทำงานของท่าน ท่านจำเป็นต้องใช้ทักษะการฟังภาษาอังกฤษในกิจกรรมต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด

	5= มากที่สุด	4=มาก	3 =ปานกลาง	2= น้อย	1= น้อยที่สุด
19.1 ฟังคำบรรยาย อภิปรายในการประชุมวิชาการ					
19.2 ฟังคำบรรยายภาพยนตร์ วิดีทัศน์ เทป สไลด์ เกี่ยวกับงาน					
19.3 อื่นๆ (โปรดระบุ)					

20. ในการทำงานของท่าน ท่านคิดว่าจำเป็นต้องใช้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษมากน้อยเพียงใด

☐ มากที่สุด

☐ มาก

☐ ปานกลาง

☐ น้อย

☐ ไม่จำเป็นเลย

21. ผู้ที่ประเมินข้อ 18 ในระดับน้อย ปานกลาง มาก มากที่สุด ท่านคิดว่าในการทำงานของท่าน ท่านจำเป็นต้องใช้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษในกิจกรรมต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด

	5= มากที่สุด	4=มาก	3 =ปานกลาง	2= น้อย	1= น้อยที่สุด
21.1 ตาม-ตอบในการทำงาน					
21.2 ตาม-ตอบในที่ประชุมวิชาการ					
21.3 พูดรายงาน					
21.4 สนทนาแลกเปลี่ยนความรู้ ข่าวสาร กับชาวต่างประเทศ					
21.5 อื่นๆ (โปรดระบุ)					

22. ในการทำงานของท่าน ท่านคิดว่าจำเป็นต้องใช้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษมากน้อยเพียงใด

☐ มากที่สุด

☐ มาก

☐ ปานกลาง

☐ น้อย

☐ ไม่จำเป็นเลย

23. ผู้ที่ประเมินข้อ 22 ในระดับน้อย ปานกลาง มาก มากที่สุด ท่านคิดว่าในการทำงานของท่าน ท่านจำเป็นต้องใช้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษในกิจกรรมต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด

	5= มากที่สุด	4=มาก	3 =ปานกลาง	2= น้อย	1= น้อยที่สุด
23. 1 อ่านตำรา					
23. 2 อ่านบทความในวารสารวิชาการ					
23. 3 อ่านบทความในหนังสือพิมพ์					
23. 4 อ่านคู่มือปฏิบัติการ					
23. 5 อื่นๆ (โปรดระบุ)					

24. ในการทำงานของท่าน ท่านคิดว่าจำเป็นต้องใช้ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษมากน้อยเพียงใด

☐ มากที่สุด ☐ มาก ☐ ปานกลาง ☐ น้อย ☐ ไม่จำเป็นเลย

25. ผู้ที่ประเมินข้อ 24 ในระดับน้อย ปานกลาง มาก มากที่สุด ท่านคิดว่าในการทำงานของท่าน ท่านจำเป็นต้องใช้ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษในกิจกรรมต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด

	5= มากที่สุด	4=มาก	3 =ปานกลาง	2= น้อย	1= น้อยที่สุด
25.1 จัดบันทึกจากการฟังคำบรรยาย					
25.2 เขียนสรุปจากการอ่านตำรา/ วารสารต่างๆ					
25.3 เขียนรายงาน					
25.4 อื่นๆ (โปรดระบุ)					

26. ท่านคิดว่าการเรียนกระบวนการวิชาภาษาอังกฤษในมหาวิทยาลัยช่วยให้ท่านสามารถพัฒนาการฟังภาษาอังกฤษในการทำงานของท่านมากน้อยเพียงใด

	5= มากที่สุด	4=มาก	3 =ปานกลาง	2= น้อย	1= น้อยที่สุด
26.1 ฟังคำบรรยาย อภิปรายในการประชุมวิชาการ					
26.2 ฟังคำบรรยายภาพยนตร์ วิทยุทัศน์ เทป สไลด์ เกี่ยวกับสาขาวิชา					
26.3 อื่นๆ (โปรดระบุ)					

27. ท่านคิดว่าการเรียนกระบวนการวิชาภาษาอังกฤษในมหาวิทยาลัยช่วยให้ท่านสามารถพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษในการทำงานของท่านมากน้อยเพียงใด

	5= มากที่สุด	4=มาก	3 =ปานกลาง	2= น้อย	1= น้อยที่สุด
27.1 ถาม-ตอบในการทำงาน					
27.2 ถาม-ตอบในที่ประชุมวิชาการ					
27.3 พูดรายงาน					
27.4 สนทนาแลกเปลี่ยนความรู้ ข่าวสาร กับชาวต่างประเทศ					

27.5 อื่นๆ (โปรดระบุ)

28. ท่านคิดว่าการเรียนกระบวนวิชาภาษาอังกฤษในมหาวิทยาลัยช่วยให้ท่านสามารถพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษในการทำงานของท่านมากน้อยเพียงใด

	5= มากที่สุด	4=มาก	3 =ปานกลาง	2= น้อย	1= น้อยที่สุด
28.1 อ่านตำรา					
28.2 อ่านบทความในวารสารวิชาการ					
28.3 อ่านบทความในหนังสือพิมพ์					
28.4 อ่านคู่มือปฏิบัติการ					
28.5 อื่นๆ (โปรดระบุ)					

29. ท่านคิดว่าการเรียนกระบวนวิชาภาษาอังกฤษในมหาวิทยาลัยช่วยให้ท่านสามารถพัฒนาการเขียนภาษาอังกฤษในการทำงานของท่านมากน้อยเพียงใด

	5= มากที่สุด	4=มาก	3 =ปานกลาง	2= น้อย	1= น้อยที่สุด
29.1 จัดบันทึกจากการฟังคำบรรยาย					
29.2 เขียนสรุปจากการอ่านตำรา/ วารสารต่างๆ					
29.3 เขียนรายงาน					
29.4 อื่นๆ (โปรดระบุ)					

30. ท่านคิดว่าความรู้จากวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานมีส่วนช่วยให้ประสบความสำเร็จในการทำงานของท่านมากน้อยเพียงใด

☐ มากที่สุด ☐ มาก ☐ ปานกลาง ☐ น้อย ☐ ไม่มีเลย

31. ท่านคิดว่าทักษะที่ได้รับในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานเพียงพอสำหรับกิจกรรมต่อไปนี้หรือไม่ (ทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ต้องการ)

	เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	ไม่ทราบ
31.1 ในการเรียนกระบวนวิชาเอก			
31. 2 ในการศึกษาระดับปริญญาโท-เอก			
31.3 ในการติดต่อสื่อสารในสังคม			
31.4 ในการทำงาน			
31.5 ทำให้ได้รับการยกย่องในสังคม			

32. โปรดแสดงความคิดเห็นอื่นๆเกี่ยวกับกระบวนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน

.....
.....

ขอขอบคุณในความร่วมมือ

ภาคผนวก ง

1994-95 011 4

**แบบสอบถามความจำเป็นในการเรียนภาษาอังกฤษพื้นฐาน
ของนักศึกษามหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
(สำหรับอาจารย์ผู้สอนวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในชั้นปีที่สามและสี่)**

แบบสอบถามนี้ต้องการทราบความจำเป็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยอุบลราชธานีในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน เพื่อเป็นข้อมูลในการพัฒนาหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานต่อไป

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบ

1. ผู้ตอบเป็นอาจารย์ภาควิชาคณะ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
เพศ ☐ชาย ☐หญิง
2. ท่านสอนมาแล้ว ปี
3. กระบวนวิชาเอกในชั้นปีที่สาม-สี่ ที่ท่านสอนได้แก่ วิชา ลอน ชม./ภาคการศึกษา
วิชา ลอน ชม./ภาคการศึกษา
วิชา ลอน ชม./ภาคการศึกษา
วิชา ลอน ชม./ภาคการศึกษา

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความจำเป็นในการเรียนภาษาอังกฤษพื้นฐานของนักศึกษาในภาควิชาของท่าน

1. ท่านคิดว่าการเรียนภาษาอังกฤษพื้นฐาน (1401 140 และ 1401 142 และ 1401 143 หรือ 1402 144, 1401 145, 1401 146) มีประโยชน์หรือไม่ ☐ มี ☐ ไม่มี
2. ถ้ามี มีประโยชน์ในด้านใด (ให้เลือกได้มากกว่าหนึ่งโดยทำเครื่องหมายหน้าข้อที่ต้องการ)
☐ มีประโยชน์ในการเรียนกระบวนวิชาเอก
☐ มีประโยชน์ในการศึกษาต่อในระดับปริญญาโท-เอก
☐ มีประโยชน์ในการติดต่อสื่อสารในสังคมยุคข้อมูลข่าวสาร
☐ มีประโยชน์ในการทำงานในอนาคต
☐ ทำให้ได้รับการยกย่องในสังคม
3. ท่านคิดว่าทักษะภาษาอังกฤษที่นักศึกษาควรมีในการเรียนในสาขาวิชาของท่าน ควรอยู่ในระดับใด (ทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ต้องการ)

	5= มากที่สุด	4=มาก	3 =ปานกลาง	2= น้อย	1= น้อยที่สุด
3.1 ทักษะการฟัง					
3.2 ทักษะการพูด					
3.3 ทักษะการอ่าน					
3.4 ทักษะการเขียน					

4. ท่านคิดว่ามหาวิทยาลัยควรบังคับวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาภาษาต่างประเทศพื้นฐานหรือไม่
☐ ควร ☐ ไม่ควร

5. ถ้าควร ท่านคิดว่าควรเรียนในชั้นปีใดเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด
☐ ปี 1 และ 2 ☐ ปี 2 และ 3 ☐ ปี 3 และ 4
6. ท่านคิดว่านักศึกษาควรเรียนวิชาเลือกภาษาอังกฤษนอกเหนือจากวิชาพื้นฐานหรือไม่
☐ ควร ☐ ไม่ควร
7. ถ้าเรียน ควรเรียนวิชาใด
☐ Conversation ☐ Oral Presentation
☐ Listening, note-taking and summary writing ☐ Reading Printed Media
☐ Business English ☐ Translation
8. ท่านคิดว่าภาษาอังกฤษพื้นฐานควรมีเนื้อหาในลักษณะใด
☐ เกี่ยวข้องกับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ☐ ภาษาอังกฤษที่ใช้ในชีวิตประจำวัน
☐ เกี่ยวข้องกับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในชีวิตประจำวัน
9. ท่านคิดว่าภาษาอังกฤษพื้นฐานควรมีจำนวนชั่วโมงเรียนในห้องต่อสัปดาห์เท่าไร
☐ 3 ชม. ☐ 4 ชม. ☐ 5 ชม.
10. ท่านคิดว่าจำนวนนักศึกษาสูงสุดต่อกลุ่มในห้องเรียนควรเป็นเท่าใด
☐ 30 คน ☐ 40 คน ☐ 50 คน
11. ท่านอยากให้มีการวัดผลในการเรียนภาษาอังกฤษพื้นฐานอย่างไร
☐ สอบปลายภาค ☐ สอบกลางภาค + สอบปลายภาค
☐ สอบกลางภาค + สอบปลายภาค + สอบย่อย ☐ โครงการงาน + สอบปลายภาค + สอบย่อย
12. ท่านคิดว่าขณะนี้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาของท่านอยู่ในระดับใด

	5= สูงมาก	4= สูง	3 =ปานกลาง	2= ต่ำ	1=ต่ำที่สุด
12.1 ทักษะการฟัง					
12.2 ทักษะการพูด					
12.3 ทักษะการอ่าน					
12.4 ทักษะการเขียน					

13. ท่านคิดว่าการเรียนการสอนภาษาอังกฤษพื้นฐานควรเป็นไปในลักษณะใด
☐ เรียนในห้องเรียนโดยมีครูสอนเป็นหลัก
☐ เรียนในห้องเรียนโดยมีครูสอนและเรียนนอกห้องเรียนด้วยตนเองโดยมีครูให้คำปรึกษา
☐ เรียนนอกห้องเรียนด้วยตนเองโดยมีครูให้คำปรึกษา
14. ในการศึกษากระบวนการวิชาของท่าน ท่านคิดว่านักศึกษาจำเป็นต้องใช้ทักษะภาษาอังกฤษอย่างน้อยเพียงใด
 (ทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ต้องการ)

	5= มากที่สุด	4=มาก	3 =ปานกลาง	2= น้อย	1= น้อยที่สุด
14.1 ทักษะการฟัง					
14.2 ทักษะการพูด					
14.3 ทักษะการอ่าน					

14.4 ทักษะการเขียน					
--------------------	--	--	--	--	--

15. ในการศึกษากระบวนการวิชาของท่าน ท่านคิดว่านักศึกษาจำเป็นต้องใช้ทักษะการฟังภาษาอังกฤษมากน้อยเพียงใด

☐ มากที่สุด ☐ มาก ☐ ปานกลาง ☐ น้อย ☐ ไม่จำเป็นเลย

16. ผู้ที่ประเมินข้อ 15 ในระดับน้อย ปานกลาง มาก มากที่สุด ท่านคิดว่าในการศึกษากระบวนการวิชาของท่าน นักศึกษาจำเป็นต้องใช้ทักษะการฟังภาษาอังกฤษในกิจกรรมต่อไปนี้น้อยเพียงใด

	5= มากที่สุด	4=มาก	3 =ปานกลาง	2= น้อย	1= น้อยที่สุด
16.1 ฟังคำบรรยายจากผู้สอนในชั้นเรียน					
16.2 ฟังคำบรรยาย อภิปรายในการประชุมวิชาการ					
16.3 ฟังคำบรรยายภาพยนตร์ วิดีทัศน์ เทป สไลด์ เกี่ยวกับสาขาวิชา					
16.4 อื่นๆ (โปรดระบุ)					

17. ในการศึกษากระบวนการวิชาของท่าน ท่านคิดว่านักศึกษาจำเป็นต้องใช้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษมากน้อยเพียงใด

☐ มากที่สุด ☐ มาก ☐ ปานกลาง ☐ น้อย ☐ ไม่จำเป็นเลย

18. ผู้ที่ประเมินข้อ 17 ในระดับน้อย ปานกลาง มาก มากที่สุด ท่านคิดว่าในการศึกษากระบวนการวิชาของท่าน นักศึกษาจำเป็นต้องใช้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษในกิจกรรมต่อไปนี้น้อยเพียงใด

	5= มากที่สุด	4=มาก	3 =ปานกลาง	2= น้อย	1= น้อยที่สุด
18.1 ถาม-ตอบในชั้นเรียน					
18.2 ถาม-ตอบในที่ประชุมวิชาการ					
18.3 พูดรายงานหน้าชั้น					
18.4 สนทนาแลกเปลี่ยนความรู้กับชาวต่างประเทศ					
18.5 อื่นๆ (โปรดระบุ)					

19. ในการศึกษากระบวนการวิชาของท่าน ท่านคิดว่านักศึกษาจำเป็นต้องใช้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษมากน้อยเพียงใด

☐ มากที่สุด ☐ มาก ☐ ปานกลาง ☐ น้อย ☐ ไม่จำเป็นเลย

20. ผู้ที่ประเมินข้อ 19 ในระดับน้อย ปานกลาง มาก มากที่สุด ท่านคิดว่าในการศึกษากระบวนการวิชาของท่าน นักศึกษาจำเป็นต้องใช้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษในกิจกรรมต่อไปนี้น้อยเพียงใด

	5= มากที่สุด	4=มาก	3 =ปานกลาง	2= น้อย	1= น้อยที่สุด
20.1 อ่านตำราเรียน					
20.2 อ่านข้อสอบ					
20.3 อ่านบทความในวารสารวิชาการ					
20.4 อ่านบทความในหนังสือพิมพ์					

20.5 ผ่านคู่มือปฏิบัติการ					
20.6 อื่นๆ (โปรดระบุ)					

21. ในการศึกษาระบบวิชาของท่าน ท่านคิดว่านักศึกษาจำเป็นต้องใช้ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษมากน้อยเพียงใด

☐ มากที่สุด ☐ มาก ☐ ปานกลาง ☐ น้อย ☐ ไม่จำเป็นเลย

22. ผู้ที่ประเมินข้อ 21 ในระดับน้อย ปานกลาง มาก มากที่สุด ท่านคิดว่าในการศึกษาระบบวิชาของท่าน นักศึกษาจำเป็นต้องใช้ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษในกิจกรรมต่อไปนี้น้อยเพียงใด

	5= มากที่สุด	4=มาก	3 =ปานกลาง	2= น้อย	1= น้อยที่สุด
22.1 จัดบันทึกจากการฟังคำบรรยาย					
22.2 เขียนตอบข้อสอบ					
22.3 เขียนสรุปจากการอ่านตำรา/วารสารต่างๆ					
22.4 เขียนรายงาน					
22.5 อื่นๆ (โปรดระบุ)					

23. ท่านคิดว่าความรู้จากวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานมีส่วนช่วยให้นักศึกษาประสบความสำเร็จในการศึกษาระบบวิชาในระดับปีที่สาม-สี่ ของท่านมากน้อยเพียงใด

☐ มากที่สุด ☐ มาก ☐ ปานกลาง ☐ น้อย ☐ ไม่มีเลย

24. ท่านคิดว่าทักษะที่นักศึกษาได้รับในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานเพียงพอสำหรับกิจกรรมต่อไปนี้หรือไม่ (ทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ต้องการ)

	เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	ไม่ทราบ
24.1 ในการเรียนระบบวิชาเอก			
24.2 ในการศึกษาต่อในระดับปริญญาโท-เอก			
24.3 ในการติดต่อสื่อสารในสังคม			
24.4 ในการทำงาน			
24.5 ทำให้ได้รับการยกย่องในสังคม			

25. โปรดแสดงความคิดเห็นอื่นๆเกี่ยวกับระบบวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน

.....

.....

ขอขอบคุณในความร่วมมือ